

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W GDAŃSKU**

RDOŚ-Gd-WOO.420.41.2022.AM.6.
zpo

Gdańsk, dnia 7 listopada 2022 r.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 oraz art. 154 § 2, art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), oraz art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. c), w związku z art. 71 ust. 2 pkt 1 i art. 87 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.), oraz § 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku znak: MFWBIII-034/2022/AM, (data wpływu 13.06.2022 r.) MFW Bałtyk III Spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie, działającej poprzez Pełnomocnika p. Annę Marczak, o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2015.KP.22 z dnia 07.07.2016 r., wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku, dla przedsięwzięcia pn.:

„Budowa morskiej farmy wiatrowej Bałtyk Środkowy III” (dalej MFW BIII lub MFW BSIII).

uwzględniając dane zawarte w:

- raporcie o oddziaływaniu na środowisko dla zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, Morska Farma Wiatrowa MFW Bałtyk Środkowy III, oprac. Kancelaria Radców Prawnych Otawski, Dziura, Jędrzejewski i Troszyński Sp. p., Warszawa, czerwiec 2022 r.;
- opinii Państwowego Granicznego Inspektora Sanitarnego w Gdyni, znak SE.ZNS.80.4912.6.22 z dnia 18.07.2022 r.;
- uzgodnieniu Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni, postanowienie znak INZ.8103.92.2022.IK. z dnia 14.07.2022 r.;

po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

o r z e k a m

I. zmienić decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach znak RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2015.KP.22 z dnia 07 lipca 2016 r., (zwaną dalej Decyzją Środowiskową), wydaną przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa morskiej farmy wiatrowej Bałtyk Środkowy III”, w następujący sposób:

1) pkt I.1. zatytułowany **Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia**, o treści:

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa i eksploatacja Morskiej Farmy Wiatrowej Bałtyk Środkowy III („MFW BSIII”), zlokalizowanej w południowej części Morza Bałtyckiego, w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej, w najbliższej odległości ok. 23 km na północ od linii brzegowej, na wysokości gminy Smołdzino oraz gminy miejskiej Łeba (woj. pomorskie). Granice obszaru MFW BSIII określają współrzędne geograficzne określone w pozwoleniu na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich („PSZW”) dla przedsięwzięcia MFW Bałtyk Środkowy III nr MFW/2/2012 z dnia 30.03.2012 r. przywołane w tabeli poniżej.

Współrzędne geograficzne inwestycji MFW BSIII:

Punkt	Współrzędne	
A	$\phi = 54^{\circ}56'42,424''$ N	$\lambda = 17^{\circ}16'57,430''$ E
B	$\phi = 55^{\circ}02'35,801''$ N	$\lambda = 17^{\circ}14'00,653''$ E
C	$\phi = 55^{\circ}02'52,125''$ N	$\lambda = 17^{\circ}14'45,028''$ E
D	$\phi = 54^{\circ}59'55,268''$ N	$\lambda = 17^{\circ}31'37,853''$ E
E	$\phi = 54^{\circ}57'24,641''$ N	$\lambda = 17^{\circ}24'47,597''$ E
F	$\phi = 54^{\circ}57'09,443''$ N	$\lambda = 17^{\circ}22'42,654''$ E
G	$\phi = 54^{\circ}57'05,517''$ N	$\lambda = 17^{\circ}21'25,617''$ E

Powierzchnia całkowita farmy to ok. 117 km², natomiast powierzchnia do zabudowy, zgodnie z warunkami określonymi w PSZW wynosi ok. 89 km².

Przewidywana maksymalna moc MFW BSIII to 1200 MW. Przedsięwzięcie będzie realizowane etapowo.

Na przedsięwzięcie składa się:

- 1) nie więcej niż 120 elektrowni wiatrowych, których podstawowe elementy to fundament, wieża, gondola z generatorem prądu i rotor,
- 2) nie więcej niż 6 morskich stacji elektroenergetycznych,
- 3) do 200 km łącznie odcinków wewnętrznych morskich kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych.

Poszczególne elementy składowe MFW BSIII mogą być lokalizowane na całym obszarze przedsięwzięcia przeznaczonym do zabudowy, a więc z zachowaniem bufora o szerokości 500 m od wewnętrznej granicy obszaru przeznaczonego pod realizację farmy. Usytuowanie poszczególnych elementów farmy zostanie ustalone po wykonaniu badań geotechnicznych dna morskiego oraz pomiarach wietrzności i analizie produktywności farmy, w projekcie budowlanym.

Brzegowe parametry poszczególnych elementów składowych MFW BSIII określa poniższa tabela:

Parametr	Wartość brzegowa
Maksymalna liczba elektrowni [szt.]	120
Maksymalna wysokość całkowita elektrowni n.p.m. [m]	275
Minimalny prześwit pomiędzy dolnym	20

położeniem skrzydła a średnią powierzchnią morza [m]	
Maksymalna średnica rotora [m]	200
Maksymalna strefa pojedynczego rotora [m ²]	31 400
Maksymalna łączna strefa rotorów [m ²]	3 768 000
Maksymalna liczba fundamentów infrastruktury towarzyszącej [szt.]	6
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament [m ²]	1 257
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez wszystkie fundamenty [m ²]	158 382
Największe zagęszczenie elektrowni [szt./km ²]	1,35
Maksymalna długość kabli infrastruktury przyłączeniowej wewnętrznej farmy [km]	200

Elektrownie i stacje transformatorowe zostaną posadowione na fundamentach na dnie morskim. Na MFV BSIII mogą zostać zastosowane 4 rodzaje fundamentów: monopale, grawitacyjne, fundamenty kratownicowe (typu jacket) oraz fundamenty trójnożne (typu tripod).

Monopale zbudowane ze stalowych, spawanych cylindrów, będą miały długość do 80 m i średnicę do 10 m. Fundamenty kratownicowe (typu jacket) zbudowane z czterech stalowych nóg połączonych i wzmocnionych przez klamry z rur zamontowanych krzyżowo, będą miały nogi o średnicy do 1 m. Rozstaw nóg to maksymalnie 40 m. Fundament będzie przymocowany do dna za pomocą 4 pali o maksymalnej średnicy 1,8 m i maksymalnej długości 70 m. Fundamenty typu tripod, zbudowane z 3 nóg wspierających jedną centralną, która stanowi podstawę dla łącznika i wieży, zaopatrzone w tuleje służące do mocowania pali, będą miały główną kolumnę o średnicy do 7 m i nogi o średnicy do 5 m. Odległość pomiędzy nogami fundamentu to maksymalnie 40 m. Fundament będzie przymocowany do dna za pomocą 3 pali o maksymalnej średnicy 2,5 m i maksymalnej długości 60 m. Fundamenty grawitacyjne, będące konstrukcją żelbetową, składającą się z trzonu głównego i podstawy, o maksymalnej średnicy 40 m.

Przy wszystkich rodzajach fundamentów (szczególnie przy grawitacyjnych i monopalach, rzadziej przy pozostałych) może być zastosowana warstwa ochronna przed wymywaniem, taka jak: warstwa kamieni o szerokości od kilku do nawet 20 metrów oraz głębokości kilku metrów, układana wokół fundamentu. Potrzeba jej ułożenia, szerokość i głębokość zostaną określone w projekcie budowlanym.

Na fundamentach będą osadzone wieże elektrowni zbudowane ze stalowych, betonowych lub żelbetowych pierścieni, łączonych ze sobą. Wieża osadzona będzie na fundamencie za pomocą stalowej tulei, tzw. elementu przejściowego lub łącznika, na którym mogą znajdować się również dodatkowe elementy, takie jak np.: miejsce kotwiczenia statków serwisowych, drabiny, platforma pośrednia, platforma robocza, a także elementy infrastruktury elektroenergetycznej (elastyczne osłony kabli tzw. J-tubes oraz kable elektroenergetyczne i telekomunikacyjne).

Na wieżach będą umieszczone turbiny wiatrowe, posiadające wirnik składający się z trzech łopat i piasty umieszczonej w przedniej części gondoli. Podstawowym materiałem konstrukcyjnym skrzydeł będą tworzywa sztuczne (włókno szklane). Na gondolach elektrowni mogą być zainstalowane lądowiska dla helikopterów.

Na farmie może zostać zainstalowany jeden lub kilka modeli, wież i turbin.

Elektrownie wiatrowe zostaną połączone siecią kabli elektroenergetycznych o napięciu 33 kV – 66 kV ze stacjami elektroenergetycznymi. Łączna długość kabli wewnątrz farmy nie przekroczy 200 km. Ich ostateczna długość będzie zależała od liczby i sposobu rozstawienia elektrowni i zostanie określona w projekcie budowlanym. Kable będą zakopywane w dnie morskim, na głębokość do 3 m. Jeśli warunki techniczne nie pozwolą na ich zakopanie, wówczas zostaną przysypane warstwą kamieni lub innymi, specjalnie przystosowanymi obciążeniami.

Energia elektryczna wytworzona przez elektrownie należące do MFW BSIII będzie przygotowywana na farmie do dalszego przesyłu. W tym celu w granicach farmy zostaną wybudowane wewnętrzne morskie stacje elektroenergetyczne („MSE”), w maksymalnej ilości 6 sztuk.

W ramach MFW BSIII mogą zostać wybudowane następujące rodzaje MSE:

- 1) transformatorowe – odbierające prąd przemienny (alternate current – AC) z elektrowni wiatrowych, a następnie dostosowujące jego napięcie na odpowiedni poziom, umożliwiając jego dalszy przesył poza farmą w technologii przemiennoprądowej;
- 2) przekształtnikowe (AC/DC) – przekształcające prąd przemienny (AC) na prąd stały (direct current – DC), umożliwiając jego dalszy przesył poza farmą w technologii stałoprądowej;
- 3) łączące obie te funkcje.

Decyzja, czy energia będzie przesyłana na ląd w technologii stało- czy przemiennoprądowej zostanie podjęta na etapie projektu budowlanego.

Morska stacja transformatorowa AC będzie budowana na bazie platformy opartej na fundamentach typu monopal, jacket, tripod bądź grawitacyjny. Na platformie roboczej zostaje zainstalowana niezbędna infrastruktura elektroenergetyczna, a także socjalna. Moc pojedynczej stacji to 150 do 350 MW. Parametry stacji o takiej mocy mogą wynieść: powierzchnia 30 x 30m, do 20 m wysokości, do 1500 Mg wagi. MSE AC składać się może z następujących elementów: rozdzielnia wewnętrzna, transformatory mocy, rozdzielnice SN i WN, dławiki i kondensatory do kompensacji mocy biernej, transformatory lub agregaty prądotwórcze do zapewnienia zasilania rezerwowego, system uziemienia, centrala instalacji wewnętrznych, urządzenia dystrybucji niskiego napięcia do wyposażenia pomocniczego i ochrony systemu kontroli i oprzyrządowania, zasilacz bezprzerwowy UPS, urządzenia systemu SCADA, miejsca zakwaterowania załóg serwisowych, pomieszczenia do odpoczynku i pomieszczenia socjalne, magazyn materiałowy, warsztat, przystań dla łodzi, lądowisko dla helikopterów, wyposażenie BHP i awaryjne, w tym generatory Diesla, oświetlenie awaryjne, łodzie ratunkowe.

W przypadku decyzji o zastosowaniu przesyłu w technologii stałoprądowej, może zostać wybudowana na farmie morska stacja przekształtnikowa (konwertorowa) AC/DC. Stacja przekształtnikowa AC/DC zostanie zbudowana na bazie platformy opartej na fundamentach typu monopal, jacket, tripod bądź grawitacyjny. Na platformie roboczej zostanie zainstalowana niezbędna infrastruktura elektroenergetyczna, w szczególności urządzenia służące do konwersji prądu zmiennego na stały. Do głównych elementów stacji przekształtnikowej należą transformatory przekształtnikowe, tyrystory przekształtnikowe, filtry harmonicznycy, baterie kondensatorów, dławiki do kompensacji mocy biernej, pompownię zewnętrzną (system chłodzenia). Maksymalna moc przesyłowa stacji to 900 MW. Platforma robocza będzie miała długość do 100 m i szerokość do 60 m oraz do 40 m wysokości.

Stacje elektroenergetyczne mogą być wykorzystane również jako miejsce instalacji urządzeń do pomiarów i monitoringu środowiska, np. danych meteorologicznych czy informacji o falowaniu.

Przesył energii elektrycznej wytworzonej przez MFW BSIII do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego będzie odbywał się za pomocą morskiej infrastruktury przesyłowej („MIP”) składająca się z kabli eksportowych i stacji elektroenergetycznych, zgodnie z umową przyłączenia MFW Bałtyk Środkowy III do sieci przesyłowej. MIP jest przedmiotem odrębnego postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej.

MFW BSIII będzie realizowana etapowo. Podział na etapy wynika przede wszystkim z zawartej przez inwestora umowy przyłączeniowej, która umożliwia przyłączenie do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego 600 MW do roku 2021, oraz pozostałych 600 MW do roku 2025. Decyzje dotyczące szczegółów etapowania zostaną podjęte dopiero po wykonaniu kampanii pomiarowej wiatru, badań geotechnicznych dna morskiego i uzyskaniu finansowania inwestycji. Niniejsza decyzja odnosi się do zakresu przedsięwzięcia objętego wszystkimi etapami jego realizacji.

zamienić na:

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa morskiej farmy wiatrowej **MFW Bałtyk Środkowy III**, o mocy od 720 MW do 1200 MW. Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie w południowej części Morza Bałtyckiego, w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej, w odległości ok. 23 km na północ od linii brzegowej, na wysokości gminy Łeba (woj. pomorskie). Powierzchnia całkowita **MFW BIII** to ok. 117 km². Współrzędne geograficzne inwestycji przedstawia tabela poniżej:

Tabela 1. Współrzędne geograficzne granic obszaru MFW BIII.

Punkt	WGS 84 DD°MM'SS.sss''	
	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
A	54°56'42,424" N	17°16'57,430" E
B	55°02'35,801" N	17°14'00,653" E
C	55°02'52,125" N	17°14'45,028" E
D	54°59'55,268" N	17°31'37,853" E
E	54°57'24,641" N	17°24'47,597" E
F	54°57'09,443" N	17°22'42,654" E
G	54°57'05,517" N	17°21'25,617" E

MFW BIII będzie składała się z:

- maksymalnie **60** elektrowni wiatrowych („EW”), których podstawowe elementy to fundament, wieża, gondola z generatorem prądu i rotor,
- **1 wewnętrznej morskiej** stacji elektroenergetycznej („MSE”),
- maksymalnie 200 km morskich kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych, łączących EW między sobą oraz grupy EW z wewnętrzną morską stacją elektroenergetyczną.

Inwestor posiada pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń wodnych w polskich obszarach morskich (PSZW) dla przedmiotowego przedsięwzięcia – decyzja Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej nr MFW/2/2012 z dn. 30.03.2012 r. Pozwolenie to zawiera warunek, że elementy MFW nie mogą być lokalizowane w buforze 500 m od wewnętrznej granicy obszaru przeznaczonego pod realizację farmy. W granicach tak wyznaczonego obszaru muszą zawierać się wszystkie elementy konstrukcyjne farmy, a więc wyznacza ona maksymalny, zewnętrzny zasięg rotora, co dodatkowo ogranicza obszar, w którym mogą być osadzone fundamenty. Wielkość tego ograniczenia jest uzależniona od promienia rotora. Ponadto, w wyniku dokonanej analizy potencjalnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, dokonano dodatkowych ograniczeń w wykorzystaniu obszaru zabudowy MFW z uwagi na możliwość powstania negatywnego

oddziaływania inwestycji na ptaki morskie, w toku prac projektowych podjęta została decyzja o pozostawieniu niezabudowanego elektrowniami obszaru zlokalizowanego w zachodnio-północnym narożniku farmy, w taki sposób, aby powstał drożny na całej długości korytarz o szerokości 5 km niezabudowany elektrowniami, przecinający obszary farm MFW Bałtyk Środkowy III oraz MFW Baltica 2 i MFW Baltica 3 w kierunku SW-NE. Biorąc powyższe pod uwagę, powierzchnia całkowita obszaru farmy wynosi ok. 117 km², w tym:

- powierzchnia do zabudowy, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich wydanym dla przedsięwzięcia wynosi ok. 94 km²;
- powierzchnia do zabudowy uwzględniająca wyłączenie części obszaru MFW BIII, na potrzeby utworzenia drożnego korytarza migracyjnego dla ptaków pomiędzy zgrupowaniami elektrowni wiatrowych, należącymi do projektów zlokalizowanych na północnym i północno-wschodnim stoku Ławicy Słupskiej wynosi ok. 88 km².

W skład **MFW BIII** nie wchodzi infrastruktura służąca do przesyłania energii elektrycznej wytworzonej przez farmę na ląd. Do tego celu będzie służyło oddzielne przedsięwzięcie – morska infrastruktura przesyłowa energii elektrycznej („MIP”). Dla przedsięwzięcia została wydana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku decyzja z dnia 12 marca 2019 r. znak: RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2016.KSZ/AJ.29 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie morskiej infrastruktury przesyłowej.

Parametry EW będą zależne od wybranej mocy (im większa moc, tym wymagana wyższa wieża i większa rozpiętość skrzydeł). Podstawowe, brzegowe parametry elektrowni wiatrowych planowanych do instalacji na **MFW BIII** przedstawia poniższa tabela.

Tabela 2. Podstawowe brzegowe parametry techniczne elektrowni wiatrowych w wariantcie wybranym do realizacji

Parametr	Wariant wybrany do realizacji
Maksymalna wysokość całkowita elektrowni n.p.m. [m]	310
Minimalny prześwit pomiędzy dolnym położeniem skrzydła a powierzchnią morza [m]	20
Maksymalna średnica rotora [m]	250
Maksymalna liczba elektrowni [szt.]	60
Maksymalna strefa pojedynczego rotora [m ²]	49 088
Maksymalna łączna strefa rotorów [m ²]	2 945 244
Maksymalna liczba fundamentów infrastruktury towarzyszącej [szt.]	1
Rozważane rodzaje fundamentów elektrowni	Fundamenty: monopolowe i typu jacket (kratownice)
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament elektrowni [m ²]	79
Rozważane rodzaje fundamentów infrastruktury towarzyszącej	Fundamenty: monopolowe, typu tripod, typu jacket (kratownicowe) i grawitacyjne
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament infrastruktury towarzyszącej [m ²]	1 964
Minimalna odległość pomiędzy elektrowniami (licząc od osi poszczególnych konstrukcji) [m]	800

Parametr	Wariant wybrany do realizacji
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez wszystkie fundamenty [m ²]	6 676
Maksymalna długość kabli infrastruktury przyłączeniowej wewnętrznej farmy [km]	200

Turbina wiatrowa jest zamontowana na wieży, składającej się z rur stalowych o przeciętnej średnicy ok. 10 m (w zależności od modelu). Podstawowym materiałem konstrukcyjnym skrzydeł są m.in. żywice epoksydowe, poliestrowe, włókno węglowe, włókno szklane, laminaty. Wieże elektrowni zostaną zamocowane na fundamentach, a te z kolei – posadowione na dnie morskim. Obecnie przewiduje się możliwość zastosowania 4 rodzajów fundamentów pod elementy farmy, przy czym w przypadku elektrowni dopuszcza się użycie wyłącznie fundamentów typu monopal lub jacket (fundamentów kratownicowych), natomiast w przypadku stacji elektroenergetycznej oprócz dwóch wymienionych typów możliwe jest również zastosowanie fundamentów typu tripod (trójnogów) oraz fundamentów grawitacyjnych (*gravity based structure – GBS*).

Monopale zbudowane są ze stalowych cylindrów o średnicy 5 – 10 m, które wbijane będą w dno morskie. Mają długość do 120 m. Są obecnie najbardziej popularnymi fundamentami stosowanymi w MFW. W przypadku MFW BIII maksymalna średnica pala w przypadku posadowienia elektrowni na fundamentach typu monopal wynosić będzie 10 m.

Fundament typu jacket jest zbudowany z czterech stalowych nóg połączonych i wzmocnionych przez klamry z rur zamontowanych krzyżowo. Dlatego nazywany jest też fundamentem kratownicowym. Fundamenty te mocowane są do dna za pomocą 4 pali o średnicy 1,8 – 3 m i długości do 70 m.

Konstrukcja tripoda składa się z jednego członu głównego (I stopnia), który stanowi podstawę dla łącznika i wieży, oraz trzech członów II stopnia, stanowiących nogi fundamentów. Nogi tripoda są zaopatrzone w tuleje służące do mocowania pali. Fundamenty te mocowane są do dna za pomocą 3 pali o średnicy do 2,5 m i długości do 60 m.

Fundament grawitacyjny jest konstrukcją żelbetową. Jego koncepcja opiera się na wykorzystaniu dużej masy do utrzymania konstrukcji morskiej stacji elektroenergetycznej. Fundament grawitacyjny składa się z trzonu głównego i podstawy. Podstawa może być stożkowa lub płaska (w kształcie ośmiokąta, sześciokąta, okręgu itp.) i średnicy do 50 m. Fundament grawitacyjny jest wypełniany balastem.

Elektrownie wiatrowe zostaną połączone siecią kabli elektroenergetycznych 33 kV lub 66 kV ze stacją elektroenergetyczną. Planuje się ułożenie do 200 km odcinków kabli wewnątrz farmy. Kable będą zakopywane w dnie morskim, na głębokość do 3 m. Jeśli warunki techniczne nie pozwolą na ich zakopanie, wówczas zostaną **one zabezpieczone przez zabezpieczenia trwałe, zgodnie z § 54 ust. 7 pkt 4 lit. b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie przyjęcia planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. poz. 935) (Załącznik nr 2 do rozporządzenia – Rozstrzygnięcia szczegółowe).**

Energia elektryczna wytworzona przez elektrownie należące do **MFW BIII** będzie przygotowywana na farmie do dalszego przesylu. W tym celu w granicach farmy zostanie wybudowana **1 wewnętrzna morska stacja elektroenergetyczna (MSE)**. Budowa stacji elektroenergetycznej umożliwi zmniejszenie liczby kabli eksportowych, odprowadzających energię elektryczną z farmy wiatrowej na ląd, powoduje też znaczne zmniejszenie strat na przesyle.

W ramach MFW BIII będzie wybudowana stacja pełniąca bądź funkcję transformatorową – odbierająca prąd przemienny (*alternate current* – AC) z elektrowni wiatrowych, a następnie zmieniająca jego napięcie (33 lub 66 kV) na odpowiednio wyższy poziom, umożliwiając jego dalszy przesył w technologii przemiennoprądowej; bądź stacja łącząca funkcję transformatorową z funkcją przekształtnikową (AC/DC) – przekształcająca prąd przemienny (AC) na prąd stały (*direct current* – DC), umożliwiając jego dalszy przesył w technologii stałoprądowej.

Na obecnym etapie projektu nie podjęto jeszcze decyzji, czy energia będzie przesyłana na ląd w technologii stało- czy przemiennoprądowej.

Infrastruktura służąca do przesyłu energii na ląd (tj. kable eksportowe morskie i lądowe, lądowa stacja elektroenergetyczna i ewentualne dodatkowe MSE) będzie samodzielnym, niezależnym przedsięwzięciem, polegającym na budowie morskiej infrastruktury przesyłowej energii elektrycznej („MIP”), objętym oddzielną procedurą oceny oddziaływania na środowisko.

Morska stacja transformatorowa AC zostanie zbudowana na bazie platformy opartej na fundamentach typu monopal, jacket, tripod bądź grawitacyjny. Na platformie roboczej zostanie zainstalowana niezbędna infrastruktura elektroenergetyczna, a także socjalna.

Typowe wyposażenie MSE AC składa się z następujących elementów: rozdzielnia wewnątrzowa, transformatory mocy, rozdzielnice SN i WN, dławiki i kondensatory do kompensacji mocy biernej, transformatory lub agregaty prądotwórcze do zapewnienia zasilania rezerwowego, system uziemienia, centrala instalacji wewnętrznych, urządzenia dystrybucji niskiego napięcia do wyposażenia pomocniczego i ochrony systemu kontroli i oprzyrządowania, zasilacz bezprzerwowy UPS, urządzenia systemu SCADA, miejsca zakwaterowania załóg serwisowych, pomieszczenia do odpoczynku i pomieszczenia socjalne, magazyn materiałowy, warsztat, przystań dla łodzi, lądowisko dla helikopterów, wyposażenie BHP i awaryjne, w tym generatory Diesla, oświetlenie awaryjne, łódzie ratunkowe.

Morska stacja przekształtnikowa (konwertorowa) AC/DC zostanie wybudowana jako dodatkowa stacja, oprócz opisanych wyżej stacji transformatorowych, w wypadku, gdyby inwestor zdecydował się na zastosowanie przesyłu w technologii stałoprądowej. Może być ona wybudowana jako oddzielny obiekt lub jako dodatkowy element stacji AC, co będzie miało miejsce w przypadku wyboru takiej technologii przesyłu.

Do stacji konwertorowej AC/DC zostanie przesłana energia elektryczna ze stacji transformatorowych AC. Zadaniem stacji będzie zamiana prądu zmiennego (AC) na stały (DC) i ewentualne podniesienie napięcia w celu przygotowania do dalszego jego przesłania na ląd. Stacja przekształtnikowa AC/DC zostanie zbudowana na bazie platformy opartej na fundamencie typu monopal, jacket, tripod bądź grawitacyjnym. Na platformie roboczej zostanie zainstalowana niezbędna infrastruktura elektroenergetyczna, w szczególności urządzenia służące do konwersji prądu przemiennego na stały.

Wśród głównych elementów stacji przekształtnikowej wymienia się: transformatory przekształtnikowe, tyrystory przekształtnikowe, filtry harmonicznym, baterie kondensatorów, dławiki do kompensacji mocy biernej, pompownię zewnętrzną (system chłodzenia).

Realizacja Przedsięwzięcia może przebiegać etapowo, z czego pierwszy etap będzie obejmował moc w przedziale 600-720 MW. Realizacja pierwszego etapu planowana jest w latach 2024-2027. Realizacja kolejnych etapów będzie uzależniona od decyzji inwestycyjnych podejmowanych w oparciu o aktualne warunki rynkowe. Łączny czas budowy

pierwszego etapu będzie wynosił do 3,5 roku. Czas budowy kolejnych etapów będzie uzależniony od decyzji o ich wielkości (liczba elektrowni) oraz dostępnych technologii i urządzeń do budowy morskich farm wiatrowych.

Ponieważ przemysł morskiej energetyki wiatrowej rozwija się bardzo dynamicznie i co rok pojawiają się nowe modele EW i pozostałych urządzeń, w projekcie mogą więc zostać zastosowane modele elektrowni, które nie są obecnie dostępne na rynku. Z powyższych względów ocena oddziaływania na środowisko została wykonana na podstawie obwiedni parametrów technicznych, która określała najdalej idące scenariusze oddziaływań na środowisko poszczególnych rozwiązań technologicznych. Także ostateczne parametry techniczne poszczególnych urządzeń farmy nie mogą zostać określone na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tylko dopiero w pozwoleniu na budowę. Niemniej organ odpowiedzialny za jego wydanie, związany będzie zapisami niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

2) w pkt I.3. zatytułowanym Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym:

a) **pkt I.3.1)** o treści:

Zaprojektować maksymalnie 120 elektrowni, o minimalnej wielkości prześwitu pomiędzy dolnym położeniem skrzydła wirnika a powierzchnią morza (średni poziom morza) nie mniejszej niż 20 m, średnicy wirnika nie większej niż 200 m oraz wysokości całkowitej konstrukcji nie większej niż 275 m nad poziomem morza;

zamienić na:

Zaprojektować maksymalnie 60 elektrowni, o minimalnej wielkości prześwitu pomiędzy dolnym położeniem skrzydła wirnika a powierzchnią morza (średni poziom morza) nie mniejszej niż 20 m, średnicy wirnika nie większej niż 250 m oraz wysokości całkowitej konstrukcji nie większej niż 310 m nad poziomem morza;

b) **pkt I.3.2)** o treści:

Zaprojektować maksymalnie 6 stacji elektroenergetycznych i maksymalnie 200 km odcinków wewnętrznych kabli elektroenergetycznych;

zamienić na:

Zaprojektować maksymalnie 1 stację elektroenergetyczną i maksymalnie 200 km odcinków wewnętrznych kabli elektroenergetycznych;

c) **pkt I.3.3)** o treści:

Przyjąć maksymalne zagęszczenie elektrowni 1,35 szt./km²;

zamienić na:

Zachować minimalne odległości pomiędzy poszczególnymi elektrowniami, wynoszące 800 m od osi poszczególnych konstrukcji;

d) **pkt I.3.4)** o treści:

Przyjąć maksymalną strefę pojedynczego rotora nie większą niż 31 400 m², a łączną maksymalną strefę wszystkich rotorów nie większą niż 3 768 000 m²;

zamienić na:

Przyjąć maksymalną strefę pojedynczego rotora nie większą niż 49 088 m², a łączną maksymalną strefę wszystkich rotorów nie większą niż 2 945 244 m²;

e) **pkt I.3.5)** o treści:

W projekcie przyjąć i uzasadnić wybór rodzaju fundamentów spośród następujących rodzajów: monopale, fundamenty grawitacyjne, fundamenty typu jacket lub tripod;

zamienić na:

W projekcie przyjąć możliwość zastosowania dwóch rodzajów fundamentów: monopali lub typu jacket, natomiast w przypadku fundamentu pod stację elektroenergetyczną możliwe jest zastosowanie jednego z czterech rodzajów fundamentów: monopali, fundamentów grawitacyjnych, fundamentów typu jacket lub tripod. Wybrany rodzaj fundamentów szczegółowo uzasadnić;

f) **pkt. I.3.6)** o treści:

Przyjąć maksymalną powierzchnię dna zajęta przez jeden fundament (bez ewentualnej warstwy ochronnej przed wymywaniem) nie większą niż 1 257 m², a łączną maksymalną powierzchnię dna zajęta przez wszystkie fundamenty nie większą niż 158 382 m²;

zamienić na:

Maksymalna powierzchnia dna, zajęta przez jeden fundament (bez ewentualnej warstwy ochronnej przed wymywaniem), w przypadku elektrowni nie może być większa niż 79 m², a w przypadku morskiej stacji elektroenergetycznej nie większa niż 1 964 m², a łączna maksymalna powierzchnia dna zajęta przez wszystkie fundamenty – nie większa niż 6 676 m².

W projekcie budowlanym należy określić warstwę ochronną przed wymywaniem, która będzie w jak najmniejszym stopniu oddziaływać na dno morskie i bentos;

3) w pkt. II.1. zatytułowanym Nałożyć na Wnioskodawcę następujące obowiązki: Obowiązki wnioskodawcy w zakresie działań minimalizujących i łagodzących negatywne oddziaływanie na środowisko:

a) **pkt II.1.A1) (...)** związane z koniecznością ograniczenia hałasu z palowania, o treści:

Zaprojektować i zastosować rozwiązania techniczne w postaci kurtyny powietrznej lub innej technologii, minimalizujące oddziaływania hałasu podwodnego na ryby i ssaki morskie, gwarantujące takie obniżenie jego poziomu, aby na granicy najbliższego obszaru Natura 2000, chroniącego ssaki morskie, tj. Ostoi Słowińskiej PLH220023, nie był większy niż 171 dB re 1 μPa²·s (SEL, w wodzie).

Incydentalne przekroczenie tego poziomu winno być zgłoszone Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku w terminie 7 dni od dnia jego zaistnienia. W zgłoszeniu należy wskazać podjęte przez Wnioskodawcę działania minimalizujące i potwierdzić ich skuteczność.

zamienić na:

Zaprojektować i zastosować rozwiązania techniczne w postaci kurtyny powietrznej/bąbelkowej lub innej technologii, minimalizujące oddziaływania hałasu podwodnego na ryby i ssaki morskie, gwarantujące takie obniżenie jego poziomu, aby: nie był większy niż 140 dB re 1 μPa²s SELcum i ważonego funkcją ważenia dla waleni o dużej wrażliwości na dźwięki o bardzo dużych częstotliwościach (VHF) dla morświna oraz nie większy niż 170 dB re 1 μPa²s SELcum i ważonego funkcją ważenia dla fokowatych (PCW) dla fok na granicy obszaru Natura 2000 Ostoja Słowińska PLH220023.

Incydentalne przekroczenie tego poziomu winno być zgłoszone Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku w terminie 7 dni od dnia jego zaistnienia.

W zgłoszeniu należy wskazać podjęte przez Wnioskodawcę działania minimalizujące i potwierdzić ich skuteczność.

- b) **pkt II.1.B) (...) związane z koniecznością ograniczenia wpływu na ptaki**, o treści:
Dopuszcza się budowę maksymalnie 120 elektrowni o minimalnej wielkości prześwitu pomiędzy dolnym położeniem skrzydła wirnika a powierzchnią morza (średni poziom morza) nie mniejszej niż 20 m, średnicy wirnika nie większej niż 200 m oraz wysokości całkowitej konstrukcji nie większej niż 275 m nad poziomem morza;

zamienić na:

Dopuszcza się budowę maksymalnie 60 elektrowni o minimalnej wielkości prześwitu pomiędzy dolnym położeniem skrzydła wirnika a powierzchnią morza (średni poziom morza) nie mniejszej niż 20 m, średnicy wirnika nie większej niż 250 m oraz wysokości całkowitej konstrukcji nie większej niż 310 m nad poziomem morza.

- c) **w pkt II.1.B) (...) związane z koniecznością ograniczenia wpływu na ptaki**, po numerze 5 dodać numer 6 o następującej treści:

6) wyłączyć z możliwości zlokalizowania elementów nadwodnych farmy północno-zachodni kraniec akwenu przeznaczonego pod realizację farmy; przyjąć obszar dopuszczony do zabudowy elementami nadwodnymi zgodnie ze współrzędnymi przedstawionymi w poniższej tabeli:

Tabela 3. Współrzędne geograficzne granic obszaru zabudowy elementami nadwodnymi MFV BIII

Punkt	ETRS89_Poland_CS92	
	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna
1	17° 21' 21,473" E	54° 57' 21,518" N
2	17° 17' 17,639" E	54° 57' 0,529" N
3	17° 15' 28,399" E	55° 0' 39,156" N
4	17° 17' 36,907" E	55° 2' 5,406" N
5	17° 30' 31,280" E	54° 59' 50,060" N
6	17° 24' 36,771" E	54° 57' 39,861" N
7	17° 22' 38,491" E	54° 57' 25,473" N
8	17° 21' 23,133" E	54° 57' 21,632" N
9	17° 21' 22,998" E	54° 57' 21,625" N
10	17° 21' 22,510" E	54° 57' 21,596" N
11	17° 21' 22,023" E	54° 57' 21,562" N
12	17° 21' 21,537" E	54° 57' 21,524" N

- d) **w pkt II.1.E) a. (...) związane z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa środowiska w wypadku wystąpienia zdarzeń nieplanowanych na etapie budowy i likwidacji**, po numerze 15) dodać numer 16) oraz 17) o następującej treści:

16) prowadzić obserwacje wizualne obecności ssaków morskich w okresie przygotowania i realizacji operacji oczyszczania dna morskiego z niewybuchów (detonacji). Obserwacje prowadzić z odpowiednich platform obserwacyjnych na statkach z możliwością szerokiego pola obserwacji w kierunku przed statkiem. Obserwacje prowadzić w okresach dobrej widoczności. W przypadku odnotowania ssaków morskich w strefie potencjalnego oddziaływania, operacje wstrzymać do czasu opuszczenia strefy przez odnotowane osobniki;

- 17) zastosować urządzenia płoszące ssaki morskie, przed rozpoczęciem operacji oczyszczania dna poprzez kontrolowaną eksplozję niewybuchów, przez podmioty do tego uprawnione. Zasięg i skuteczność urządzeń dostosować do zasięgu potencjalnych oddziaływań związanych z eksplozją ładunku wybuchowego, miejsca detonacji i pory roku. Zapewnić skuteczność pozwalającą na efektywne wypłaszanie w obszarze narażonym na wystąpienie trwałego przesunięcia progu słyszenia (PTS) u morświnów i fok;

f) w pkt II.2.a. (...) dotyczącego monitoringu nietoperzy na etapie eksploatacji, o treści:

Monitoring nietoperzy prowadzić w ciągu pierwszych pięciu lat funkcjonowania farmy, obejmując co najmniej trzy sezony. Badaniami należy objąć obowiązkowo dwa pierwsze lata działania farmy, a ostatni sezon badań można wykonać w terminie późniejszym, ale nie przekraczającym okresu 5 lat funkcjonowania inwestycji.

Monitoring powinien składać się z dwóch elementów: badania śmiertelności nietoperzy i monitoring aktywności nietoperzy w pobliżu turbin wiatrowych. Zastosowany sprzęt powinien umożliwić rejestrację automatyczną i spełnić minimalne wymagania sprzętowe zastosowane w badaniach przedinwestycyjnych. Monitoring przeprowadzić w okresie obejmującym wiosenne i jesienne migracje. Ilość i rozmieszczenie rejestratorów określić po ustaleniu rozkładu turbin na powierzchni; liczba rejestratorów nie może być mniejsza niż 6.

Jeżeli wyniki przeprowadzonego monitoringu wykażą znacząco negatywne oddziaływania na nietoperze lub na istotne niebezpieczeństwa, należy określić i zastosować odpowiednie działania łagodzące lub zapobiegawcze, w tym okresowe wyłączenia turbin.

zamienić na:

Monitoring nietoperzy prowadzić w ciągu pierwszych pięciu lat funkcjonowania farmy, obejmując co najmniej trzy sezony. Badaniami należy objąć obowiązkowo dwa pierwsze lata działania farmy, a ostatni sezon badań można wykonać w terminie późniejszym, ale nie przekraczającym okresu 5 lat funkcjonowania inwestycji.

Monitoring powinien składać się z badania aktywności nietoperzy w pobliżu turbin wiatrowych. Zastosowany sprzęt powinien umożliwić rejestrację automatyczną i spełnić minimalne wymagania sprzętowe zastosowane w badaniach przedinwestycyjnych. Monitoring przeprowadzić w okresie obejmującym wiosenne i jesienne migracje. Liczba rejestratorów nie może być mniejsza niż 6 rozmieszczone na pierwszej linii elektrowni na zachodniej oraz południowej granicy obszaru MFW BIII.

Jeżeli wyniki przeprowadzonego monitoringu wykażą znacząco negatywne oddziaływania na nietoperze lub na istotne niebezpieczeństwa, należy określić i zastosować odpowiednie działania łagodzące lub zapobiegawcze, w tym okresowe wyłączenia turbin.

g) pkt IV. zatytułowany: Stwierdzić konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę, ze szczególnym uwzględnieniem, o treści:

Stwierdzić konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę, ze szczególnym uwzględnieniem:

1. *określenia szerokości i znaczenia wyznaczonych stref bezpieczeństwa wokół poszczególnych elektrowni dla migracji ptaków i nietoperzy;*

2. określenia szerokości korytarzy migracyjnych pomiędzy akwenami przeznaczonymi pod realizację morskich farm wiatrowych różnych inwestorów; w przypadku, gdy wyniki analiz będą wskazywać na uzasadnioną naukowo potrzebę wyznaczenia korytarzy migracyjnych wzdłuż granicy pomiędzy akwenami przeznaczonymi pod realizację morskich farm wiatrowych różnych inwestorów, propozycje dotyczące tego korytarza zawarte w raporcie ponownej oceny oddziaływania na środowisko powinny opierać się o wytyczną, by oś wskazanego korytarza pokrywała się z linią, która rozgranicza te akweny albo, jeśli ze względów naukowych przebieg korytarza powinien być odmienny, by oś tego korytarza wyznaczona została w taki sposób, by powodowała zbliżone i porównywalne skutki ekonomiczne dla farm na tych akwenach, przy możliwie najmniejszych kosztach dla środowiska;
3. analizy przyjętych sposobów fundamentowania i oceny oddziaływania tego procesu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego.
4. określenia wpływu rozkładu poszczególnych turbin i pozostałych elementów farmy na powierzchni na dostępność tego obszaru dla zwierząt, w tym zwłaszcza ptaków morskich i ssaków morskich oraz określenie wpływu na długodystansowe i lokalne szlaki przelotowe ptaków.
5. propozycji rozwiązań minimalizujących oddziaływania hałasu i zmniejszenia zasięgu tego oddziaływania.
6. ustalenia liczby i lokalizacji rejestratorów aktywności nietoperzy na powierzchni farmy.

zamienić na:

Wskazać, iż z przeprowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę.

Tutejszy organ nie stwierdza potrzeby przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Informacje zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko są wystarczające do określenia uwarunkowań do projektu budowlanego.

Powyższe nie wyklucza przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w przypadku:

- złożenia do organu właściwego do wydania decyzji wniosku podmiotu planującego podjęcie realizacji inwestycji;
- jeżeli organ właściwy do wydania ww. decyzji stwierdzi, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

- II. Uczynić Charakterystykę przedsięwzięcia załącznikiem nr 1 do nn. decyzji.
- III. Zgodnie z art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050), niniejsza decyzja posiada rygor natychmiastowej wykonalności.
- IV. Pozostałą część decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 07 lipca 2016 r. znak RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2015.KP.22 **pozostawić bez zmian.**

UZASADNIENIE

W dniu 13 czerwca 2022 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku wpłynął wniosek znak: MFWBIII-034/2022/AM MFW Bałtyk III Spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie, działającej poprzez Pełnomocnika p. Annę Marczak, o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2015.KP.22 z dnia 07.07.2016 r., wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku („Decyzji Środowiskowej”), dla przedsięwzięcia pn.: „**Budowa morskiej farmy wiatrowej Bałtyk Środkowy III**” (dalej MFW BIII).

Do wniosku załączono, w odpowiedniej liczbie egzemplarzy, wymagane przez art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*tekst jedn. Dz. U. z 2022r. poz. 1029 ze zm.*) – dalej ustawa oś:

- 1) raport o oddziaływaniu na środowisko dla zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, Morska Farma Wiatrowa MFW Bałtyk Środkowy III, oprac. Kancelaria Radców Prawnych Otawski, Dziura, Jędrzejewski i Troszyński Sp. p., Warszawa, czerwiec 2022 r., zwany dalej raportem oś;
- 2) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa morskiej farmy wiatrowej MFW Bałtyk Środkowy III, o mocy do 1200 MW. Morska farma wiatrowa MFW Bałtyk Środkowy III będzie składała się z maksymalnie 60 elektrowni wiatrowych oraz jednej wewnętrznej morskiej stacji elektroenergetycznej oraz podmorskich kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych.

Uzasadniając konieczność zmiany ww. Decyzji Środowiskowej Inwestor wyjaśnił, że proponowanym zmianom nie sprzeciwia się żaden przepis prawa, a także, że zmiany te nie prowadzą do naruszenia interesu społecznego. Wnioskowane zmiany uwzględniają minimalizację wystąpienia negatywnych skutków dla ludzi i środowiska, związanych z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia. W ww. wniosku Inwestor podkreślił, że proponowana zmiana Decyzji Środowiskowej nie prowadzi w żadnym aspekcie do zmniejszenia poziomu ochrony względem jakiegokolwiek aspektu środowiska, w stosunku do zasad ustanowionych dotychczasową treścią tej decyzji, a przeciwnie zapewnia większy stopień ochrony przed potencjalnymi oddziaływaniami.

Ponadto Inwestor wskazał, iż proponowana zmiana jest w pełni zgodna z interesem społecznym związanym z koniecznością pilnego zapewnienia nowych mocy wytwórczych w polskim systemie elektroenergetycznym, a także wypełnieniem wymogów prawa Unii Europejskiej, związanych ze wzrostem udziału źródeł odnawialnych w całości miksu energetycznego Polski oraz redukcją emisji gazów cieplarnianych. Również, jak podkreślił Inwestor, uzasadnieniem dla zmiany Decyzji Środowiskowej jest nie tylko interes społeczny, ale także słuszny interes strony. Jak wskazał Inwestor, skrócenie całości procesu pozwoli na zwiększenie efektywności kosztowej projektu oraz pozwoli na szybsze przystąpienie do fazy eksploatacji przedsięwzięcia skracając okres czasu, w którym projekt nie pozwala na generowanie zysku, a powoduje koszty. Przede wszystkim jednak, jak wskazał Inwestor proponowane zmiany Decyzji Środowiskowej w całości przyczynią się do ograniczenia oddziaływań powodowanych w toku realizacji, eksploatacji i likwidacji planowanego przedsięwzięcia.

Mając na uwadze powyższe, działając na podstawie art. 155 kpa, w związku z art. 87 ustawy ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, pismem znak RDOŚ-Gd-WOO.420.41.2022.AM.1 z dnia 15.06.2022 r., zawiadomił strony postępowania o złożeniu wniosku w sprawie zmiany decyzji środowiskowej i wszczęciu przedmiotowego postępowania, oraz o możliwości zapoznania się z dokumentami sprawy i składania ewentualnych uwag i wniosków. Wnioskodawca nie zażądał wyłączenia jawności któregokolwiek z przedstawionych, przy podaniu lub w toku postępowania, dokumentów.

Informację o złożonym wniosku zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych *Ekoportal* (www.ekoportal.pl), prowadzonym na podstawie art. 22 ustawy ooś, pod numerem 208/2022.

Planowane przedsięwzięcie jest kwalifikowane zgodnie z **§ 2 ust. 1 pkt 5** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r., poz. 1839 ze zm.) jako: „*instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW oraz lokalizowane na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej*”.

Przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w południowej części Morza Bałtyckiego, w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej, w odległości ok. 23 km na północ od linii brzegowej, na wysokości gminy Smołdzino oraz gminy miejskiej Łeba (woj. pomorskie). Biorąc pod uwagę fakt, iż przedsięwzięcie należy do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, oraz z uwagi na fakt, iż usytuowane jest na obszarze morskim, stosownie do brzmienia art. 75 ust. 1 pkt 1) ppkt c) ustawy ooś, organem właściwym do rozpoznania przedmiotowej sprawy jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku. Stosownie do treści art. 59 ust. 1 pkt 1) ustawy ooś, realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymaga obligatoryjnie przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ponieważ do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach mają zastosowanie przepisy art. 155 kpa oraz przepis art. 87 ustawy ooś, dlatego też stosownie do nich, do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się, w sposób odpowiedni, przepisy dotyczące uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W konsekwencji zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla projektu, dla którego wymagane jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, która oceni wpływ aktualizacji warunków realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, na ocenione uprzednio oddziaływania na środowisko.

Mając zatem na uwadze powyższe, w przedmiotowej sprawie wymagane jest m.in. uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z Dyrektorem Urzędu Morskiego w Gdyni, w trybie art. 77 ust.1 pkt 1) ustawy ooś oraz zasięgnięcie opinii Państwowego Granicznego Inspektora Sanitarnego w Gdyni, w trybie art. 77 ust. 1 pkt 2) ustawy ooś. Zgodnie z art. 6 ustawy ooś wymogu uzgodnienia lub opiniowania nie stosuje się, jeżeli organ prowadzący postępowanie jest jednocześnie organem uzgadniającym lub opiniującym.

W związku z powyższym, tut. organ pismem znak RDOŚ-Gd-WOO.420.41.2022.AM.2 z dnia 15.06.2022 r. wystąpił do Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni, o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni, postanowieniem znak INZ.8103.92.2022.IK z dnia 14.07.2022 r., uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w zakresie zmian wnioskowanych przez Inwestora, z uwagami:

1. Zapis dotyczący zabezpieczenia kabli określony w punkcie I.1 decyzji środowiskowej z dnia 7 lipca 2016 r. znak: RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2015.KP.22 winien być

jednoznacznie zgodny z § 54 ust. 7 pkt 4 lit. b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie przyjęcia planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U z 2021 r., poz. 935) (Załącznik nr 2 do rozporządzenia – Rozstrzygnięcia szczegółowe).

2. Punkt I.3.6 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (z dnia 7 lipca 2016 r. znak RDOŚ-GD-WOO.4211.12.2015.KP.22) należy zmienić zgodnie z propozycją wnioskodawcy i dodać zapis „W projekcie budowlanym należy określić warstwę ochronną przed wymywaniem, która będzie w jak najmniejszym stopniu oddziaływać na dno morskie i bentos”.

Powyższe uwzględnione zostało w treści nn. decyzji.

Pismem znak RDOŚ-Gd-WOO.420.41.2022.AM.2 z dnia 15.06.2022 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku wystąpił także o opinię do Państwowego Granicznego Inspektora Sanitarnego w Gdyni, który to w piśmie znak SE.ZNS.80.4912.6.22 z dnia 18.07.2022 r. zaopiniował warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, przedłożony wraz z wnioskiem o zmianę Decyzji Środowiskowej sporządzony został na potrzeby postępowania prowadzonego w trybie art. 87 ustawy ooś w związku z art. 155 Kpa, a tym samym koncentruje się on na zmianach planowanych do wprowadzenia w przedsięwzięciu jakim jest MFW Bałtyk Środkowy III, a w konsekwencji na modyfikacjach, jakie muszą być implementowane do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, aby planowane zmiany w MFW Bałtyk Środkowy III mogły mieć miejsce.

Raport wpisano do publicznie dostępnego wykazu Ekoportal (<http://www.ekoportal.pl>), pod numerem 402/2022.

Przeprowadzona w przedłożonym raporcie ooś ocena oddziaływania na środowisko aktualizacji Przedsięwzięcia uwzględnia m.in zmiany w stanie faktycznym, w tym w szczególności zmiany związane z nową wiedzą w zakresie oddziaływań morskich farm wiatrowych oraz związane z rozwojem innych projektów morskich farm wiatrowych w polskich obszarach morskich. Aktualizacja parametrów Przedsięwzięcia związana jest przede wszystkim z rozwojem projektu, co pozwala na znaczące doprecyzowanie parametrów technicznych Przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 79 ustawy ooś przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach, którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W konsekwencji, tut. organ podał do publicznej wiadomości, w formie obwieszczenia znak RDOŚ-Gd-WOO.420.41.2022.AM.3. z dnia 08.08.2022 r., informacje określone w art. 33 ustawy ooś, w szczególności o możliwości składania uwag i wniosków, wskazując miejsce i 30-dniowy termin ich składania (okres od dnia 16.08.2022 r. do 14.09.2022 r. włącznie). Obwieszczenie zostało umieszczone na stronie internetowej tut. organu (www.gov.pl/web/rdos-gdansk), oraz na tablicy ogłoszeń w siedzibie organu. Ponadto ww. obwieszczenie przekazano, celem upublicznienia: Dyrektorowi Urzędu Morskiego w Gdyni, Prezydentowi Miasta Gdańska, Prezydentowi Miasta Gdyni, Prezydentowi Miasta Sopot, Wójtowi Gminy Ustka, Burmistrzowi Miasta Ustka, Wójtowi Gminy Smołdzino, Burmistrzowi Miasta Łeba, Wójtowi Gminy Wicko, Wójtowi Gminy Choczewo, Wójtowi Gminy Krokowa, Burmistrzowi Miasta Władysławowo, Burmistrzowi Miasta Jastarnia, Burmistrzowi Miasta Hel, Wójtowi Gminy Puck, Burmistrzowi

Miasta Puck, Wójtowi Gminy Kosakowo, Wójtowi Gminy Stegna, Wójtowi Gminy Sztutowo, Burmistrzowi Miasta Krynica Morska.

W każdym z ww. miejsc podanie do publicznej wiadomości informacji o przedmiotowym przedsięwzięciu wywieszane było przez 30 dni. W postępowaniu z udziałem społeczeństwa, w określonym terminie nie wpłynęły wnioski, ani uwagi od społeczeństwa.

Po analizie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego tut. organ ustalił i zważył jak poniżej:

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na budowie morskiej farmy wiatrowej MFW Bałtyk Środkowy III, w zmodyfikowanych parametrach proponowanych w ramach przedmiotowego postępowania w sprawie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wariant zatwierdzony Decyzją Środowiskową obejmował budowę 120 elektrowni, natomiast w wariantcie będącym przedmiotem niniejszego postępowania przewiduje się wybudowanie elektrowni w ilości **60 sztuk**. W związku z powyższym zmiany w opisie przedsięwzięcia związane są przede wszystkim z uszczegółowieniem wariantu wybranego do realizacji, wynikającym z postępu prac projektowych, w tym opracowania wstępnego planu zagospodarowania farmy oraz wyboru technologii fundamentowania.

Wariantem wybranym przez Inwestora do realizacji jest wariant oparty o turbiny największych mocy, jakie są zapowiadane do wprowadzenia na rynek w latach 2024-2027, kiedy planowana jest realizacja. Będą to turbiny klasy 12+ MW. Będzie to nie więcej niż 60 elektrowni wiatrowych. Uzasadnieniem wyboru tego wariantu jest to, że zapewnia on maksymalny stopień realizacji celu przedmiotowego przedsięwzięcia, a więc największą efektywność produkcji energii elektrycznej, przy równoczesnej optymalizacji kosztów związanych z budową mniejszej liczby elektrowni, krótszym czasem budowy, zapotrzebowaniem na mniejszą liczbę statków, zaplecza budowlanego, a na etapie eksploatacji mniejszymi potrzebami serwisowymi. Również likwidacja farmy o mniejszej liczbie elektrowni będzie mniej kosztowna. Większa produkcja energii oznacza także osiągnięcie większego efektu środowiskowego w postaci zastępowania paliw kopalnych i redukcji emisji CO₂ przez sektor energetyczny. Jednocześnie, dzięki zmniejszeniu liczby elektrowni, zmniejszą się kluczowe dla skali oddziaływań na środowisko parametry, przedsięwzięcia, takie jak: łączna strefa rotorów i zajęcie dna morskiego.

Uszczegółowiony wariant realizacyjny („WR”) dla MFW BIII będzie składał się z następujących elementów:

- Max 60 elektrowni wiatrowych o klasie 12 MW+, których podstawowe elementy to fundament, wieża, gondola z generatorem prądu i rotor;
- 1 wewnętrznej morskiej stacji elektroenergetycznej („MSE”);
- podmorskich kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych, łączących: elektrownie między sobą (w obwody kablowe), grupy elektrowni z wewnętrzną morską stacją elektroenergetyczną.

W wariantcie wybranym do realizacji zastosowanie fundamentów monopolowych jest planowane dla wszystkich elektrowni wiatrowych w ramach Przedsięwzięcia. W przypadku braku możliwości technicznej instalacji tego typu fundamentów dla którejś z planowanych elektrowni, przewidywane jest zastosowanie fundamentów typu jacket (kratownicowe). W przypadku morskiej stacji elektroenergetycznej na obecnym etapie nie istnieje możliwość ograniczenia rodzaju rozważanych fundamentów. W związku z tym wewnętrzna morska stacja elektroenergetyczna może zostać posadowiona na fundamencie: monopolowym, typu tripod, typu jacket (kratownicowym) lub grawitacyjnym. Ostateczna decyzja co do sposobu fundamentowania

określona zostanie w projekcie budowlanym, na podstawie badań warunków geotechnicznych dostosowanych do wybranych rodzajów generatorów i stacji.

Parametry wnioskowanego wariantu wybranego do realizacji MFW BIII, w zestawieniu z parametrami Przedsięwzięcia zatwierdzonymi Decyzją Środowiskową przedstawione zostały w poniższej tabeli.

Tabela 4. Parametry wnioskowanego wariantu wybranego do realizacji MFW BIII, w zestawieniu z parametrami wariantu zatwierdzonego w Decyzji Środowiskowej.

Parametr	Wariant wybrany do realizacji	Wariant zatwierdzony Decyzją Środowiskową (wariant alternatywny)
Maksymalna wysokość całkowita elektrowni n.p.m. [m]	310	275
Minimalny prześwit pomiędzy dolnym położeniem skrzydła a powierzchnią morza [m]	20	20
Maksymalna średnica rotora [m]	250	200
Maksymalna liczba elektrowni [szt.]	60	120
Maksymalna strefa pojedynczego rotora [m ²]	49 088	31 400
Maksymalna łączna strefa rotorów [m ²]	2 945 244	3 768 000
Maksymalna liczba fundamentów infrastruktury towarzyszącej [szt.]	1	6
Rozważane rodzaje fundamentów elektrowni	Fundamenty: monopolowe i typu jacket (kratownice)	Fundamenty: monopolowe, typu tripod, typu jacket (kratownicowe) i grawitacyjne
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament elektrowni [m ²]	79	1257
Rozważane rodzaje fundamentów infrastruktury towarzyszącej	Fundamenty: monopolowe, typu tripod, typu jacket (kratownicowe) i grawitacyjne	Fundamenty: monopolowe, typu tripod, typu jacket (kratownicowe) i grawitacyjne
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament infrastruktury towarzyszącej [m ²]	1 964	1 257
Największe zagęszczenie elektrowni [szt./km ²]	Nie dotyczy	1,35
Minimalna odległość pomiędzy elektrowniami (licząc od osi poszczególnych konstrukcji) [m]	800	Parametr nie został określony w decyzji
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez wszystkie fundamenty [m ²]	6 676	158 382
Maksymalna długość kabli infrastruktury przyłączeniowej wewnętrznej farmy [km]	200	200

* parametr zastąpiono minimalną odległością pomiędzy elektrowniami (licząc od osi poszczególnych konstrukcji), źródło: Raport o oś

Najistotniejszą różnicą w wariantcie wybranym do realizacji, w stosunku do racjonalnego wariantu alternatywnego, jest redukcja liczby elektrowni o 50%, tj. do maksymalnie 60 sztuk, w stosunku do 120 sztuk, przewidzianych pierwotnie do realizacji w Decyzji Środowiskowej.

Redukcja liczby elektrowni oraz ograniczenie rodzajów ich fundamentów (fundamenty monopolowe i typu jacket (kratownicowe)) w wariantcie realizacyjnym ma zasadnicze znaczenie z punktu widzenia oddziaływań farmy na kluczowe elementy środowiska, ponieważ wraz z nią zmniejsza się:

- powierzchnia dna zajętego przez fundamenty w stosunku do wariantu zatwierdzonego Decyzją Środowiskową, o ok. 95,8% , a także objętość osadów dennych naruszanych podczas budowy i przemieszczających się wraz z prądami morskimi oraz zniszczenie organizmów bentosowych w trakcie prac instalacyjnych;
- całkowita powierzchnia rotorów w stosunku do wariantu zatwierdzonego Decyzją Środowiskową, o ok. 21,8 % , a tym samym potencjalna śmiertelność ptaków i nietoperzy w wyniku kolizji z pracującymi elektrowniami;
- łączny czas instalacji fundamentów, a co za tym idzie – okres, w którym emitowany będzie hałas podwodny, mogący powodować uszkodzenia słuchu i płoszenie (w skrajnych przypadkach nawet śmierć) ryb i ssaków morskich.

Tym samym przewiduje się, że wariant wybrany do realizacji jest bardziej bezpieczny dla środowiska od pierwotnego wariantu realizacyjnego zatwierdzonego Decyzją Środowiskową.

Jak wskazano w przedłożonym raporcie ooś, w związku z realizacją prac projektowych oraz z uwagi na postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz rozstrzygnięcia w postaci wydanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla innych zlokalizowanych w pobliżu morskich farm wiatrowych wnioskodawca określił szczegółowo powierzchnię obszaru przeznaczanego pod realizację MFW BIII. Wyłączono z zabudowy elementami Przedsięwzięcia północno-zachodni narożnik obszaru przeznaczanego pod jego realizację, dzięki czemu poszerzeniu ulegnie wolny od zabudowy akwen położony pomiędzy planowaną farmą a sąsiadującą z nią morską farmą wiatrową MFW Baltica 2 i MFW Baltica 3. Dlatego też powierzchnia obszaru przeznaczanego pod realizację uległa zmianie i wyniesie ok. 94 km², natomiast obszar, w obrębie którego możliwe będzie faktyczne posadowienie elektrowni wiatrowych (obszar zabudowy elektrowniami (elementy konstrukcyjne) oraz obszar zasięgu łopat wirnika) – ok. 88 km². Zgodnie z regulacjami Prawa Budowlanego obszar zabudowy elektrowniami powinien zawierać wszystkie ich elementy konstrukcyjne z uwzględnieniem wirników, powierzchnia zabudowy wskazana powyżej zawiera w niej zlokalizowane fundamenty elektrowni wiatrowych oraz obszar obejmujący szerokość promienia rotora.

Jak wskazano w przedłożonym raporcie ooś, w przeciwieństwie do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wykonanego na potrzeby postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w toku której wydano Decyzję Środowiskową powierzchnia obszaru zabudowy jest rozumiana jako obszar wewnątrz którego zostaną zlokalizowane wszystkie elementy Przedsięwzięcia, w przypadku elektrowni wiatrowych wyznaczony zasięgiem rotorów, a nie tylko obszar który może być wykorzystany pod posadowienie fundamentów dla elektrowni wiatrowych. Konsekwencją przyjęcia takiego rozumienia (zgodnego z wymogami ustawy Prawo budowlane) obszaru zabudowy jest zmiana powierzchni wskazanej jako obszar zabudowy w przedłożonym raporcie w stosunku do powierzchni wskazywanej dla wariantu zatwierdzonego w Decyzji Środowiskowej. Powierzchnia zabudowy wskazana w wariantcie określonym Decyzją Środowiskową, a wyznaczona z uwzględnieniem zapisów pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich wydanego dla Przedsięwzięcia (500 m bufora od granicy farmy bez zabudowy), a także uwzględniająca dodatkowy bufor o szerokości 100 m (odpowiadający promieniowi rotora) wynosiła ok. 89 km². Powierzchnia zabudowy proponowana w ramach niniejszego postępowania w sprawie zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynosi ok. 88 km², natomiast jest to całkowita powierzchnia uwzględniająca nie tylko fundamenty elektrowni wiatrowych, ale również nadpowierzchniowe elementy elektrowni wiatrowych, w tym wirniki, oraz bez wyłączenia powierzchni stref bezpieczeństwa wokół wraków. Podkreślić należy, że zmiana ta wynika z dostosowania nomenklatury do tej stosowanej na

gruncie ustawy Prawo budowlane, a nie powoduje ona rzeczywistej zmiany w powierzchni zajmowanej przez wszystkie elementy morskiej farmy wiatrowej.

Granice obszaru zabudowy MFW BIII oraz współrzędne geograficzne obszaru zabudowy MFW BIII przedstawiają odpowiednio poniższy Rysunek 1 i Tabela 5.

Rysunek 1. Granice obszar zabudowy MFW BIII (źródło: raport ooś)

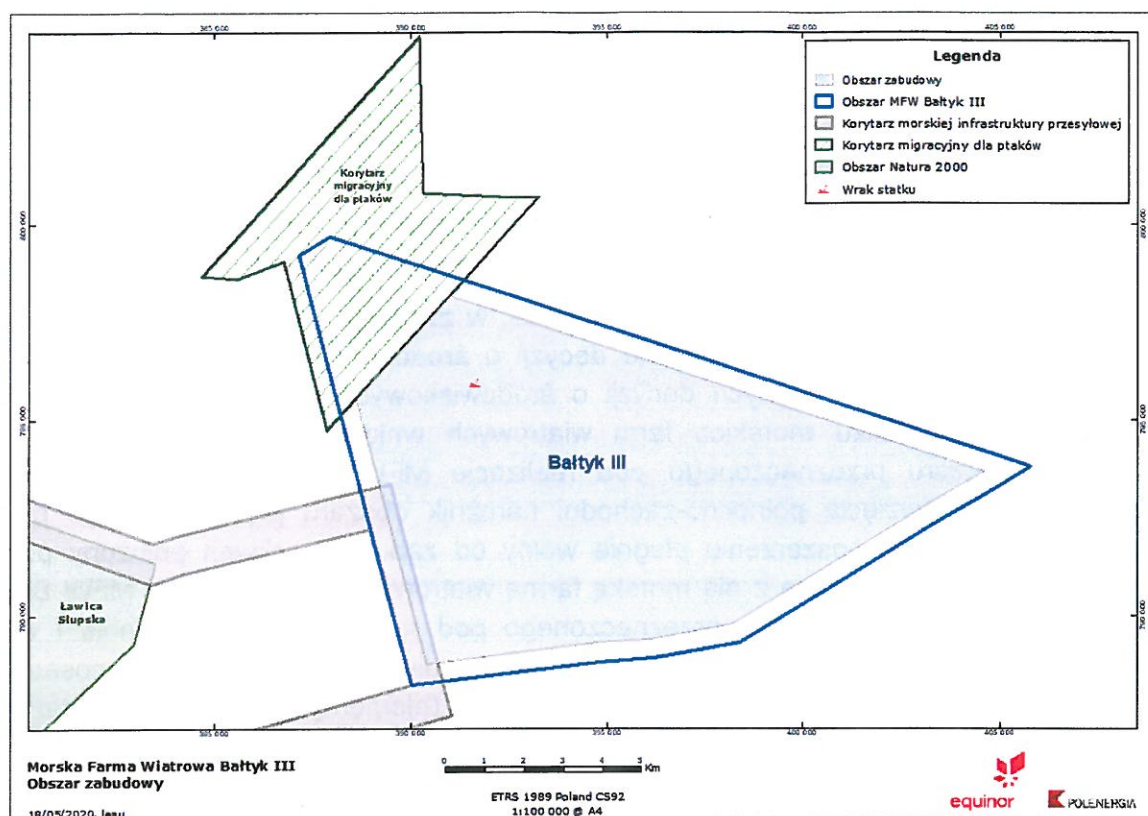

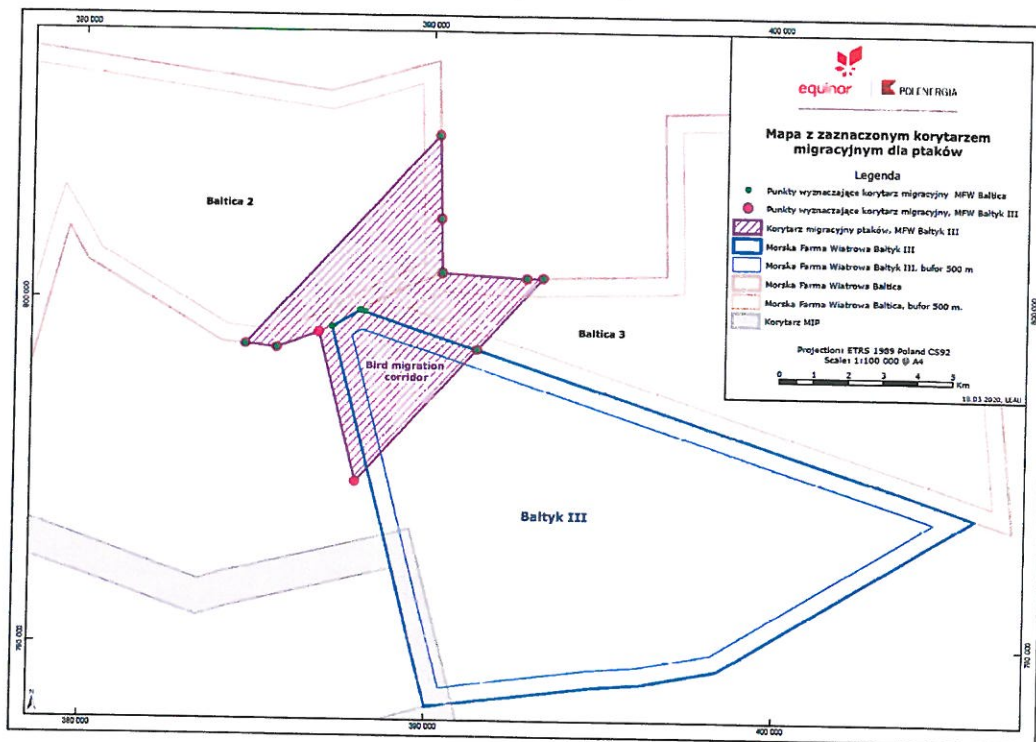
Tabela 5. Współrzędne geograficzne granic obszaru zabudowy MFW BIII (źródło: raport ooś)

Punkt	ETRS89_Poland_CS92ETRS89_Poland_CS92	
	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna
1	17° 21' 21,473" E	54° 57' 21,518" N
2	17° 17' 17,639" E	54° 57' 0,529" N
3	17° 15' 28,399" E	55° 0' 39,156" N
4	17° 17' 36,907" E	55° 2' 5,406" N
5	17° 30' 31,280" E	54° 59' 50,060" N
6	17° 24' 36,771" E	54° 57' 39,861" N
7	17° 22' 38,491" E	54° 57' 25,473" N
8	17° 21' 23,133" E	54° 57' 21,632" N
9	17° 21' 22,998" E	54° 57' 21,625" N

10	17° 21' 22,510" E	54° 57' 21,596" N
11	17° 21' 22,023" E	54° 57' 21,562" N
12	17° 21' 21,537" E	54° 57' 21,524" N

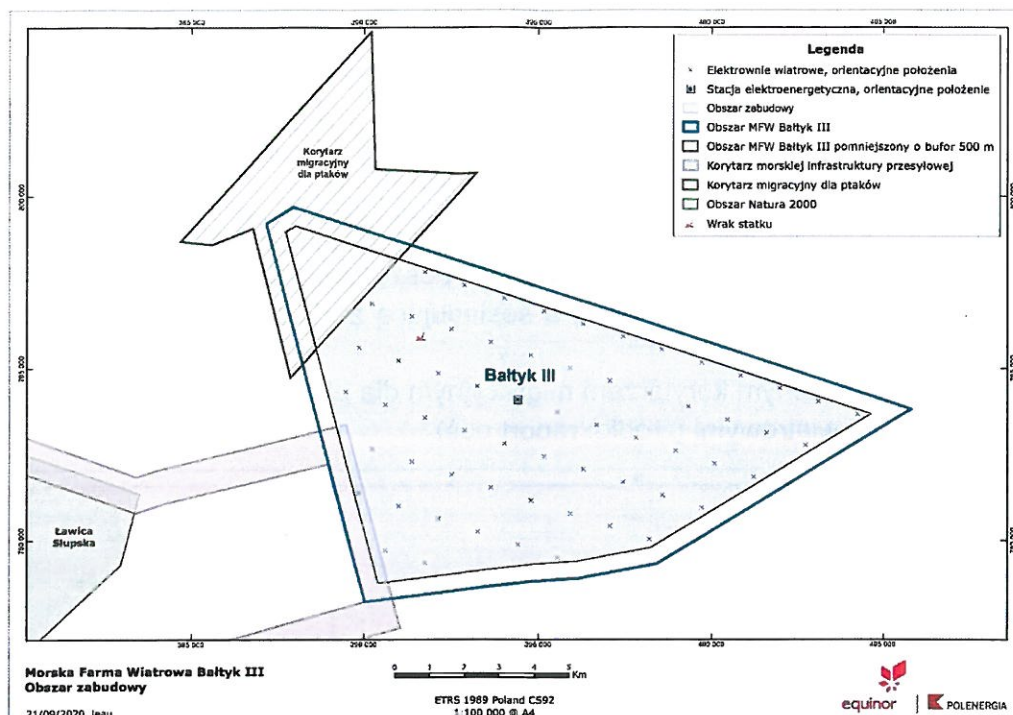
Wyłączono z zabudowy elementami Przedsięwzięcia północno-zachodni narożnik obszaru przeznaczony pod jego realizację, dzięki czemu poszerzeniu ulegnie wolny od zabudowy akwen położony pomiędzy planowaną farmą a sąsiadującą z nią morską farmą wiatrową MFW Baltica 2 i MFW Baltica 3.

Rysunek 2 Mapa z zaznaczonym korytarzem migracyjnym dla ptaków – obszarem wyłącznym z zabudowy elektrowniami wiatrowymi (źródło: raport ooś)

Ponadto dla przedmiotowego przedsięwzięcia, w wariantcie wybranym do realizacji, polegającym na budowie 60 szt. elektrowni wiatrowych, opracowany został wstępny rozstaw elementów farmy wiatrowej (plan zagospodarowania), który przedstawia poniższy Rysunek 3.

Rysunek 3. Planowany rozstaw elementów MFW BIII w wariantcie wybranym do realizacji przy założeniu budowy maksymalnej wnioskowanej liczby elektrowni (plan zagospodarowania), (źródło: raport ooś)

Przy opracowaniu wstępnego planu zagospodarowania wzięto pod uwagę wyniki dokonanych: pomiarów wiatru i analiz produktywności, wstępnych badań geologicznych, wstępnych analiz technicznych, dotychczasowe wyniki ocen oddziaływania na środowisko wykonanych na obszarze MFV BIII oraz na projektach sąsiadujących.

Plan zagospodarowania oparto o poniżej przedstawione, kluczowe założenia:

- planowana liczba elektrowni – 60 sztuk;
- minimalne odległości pomiędzy elektrowniami – 800 m;
- rozmieszczenie elektrowni wiatrowych w sposób zapewniający utworzenie korytarzy bezpiecznego przemieszczania się przez farmę jednostek pływających, serwisowych, ratunkowych;
- zlokalizowanie wewnętrznej morskiej stacji elektroenergetycznej („MSE”) w centralnej części farmy;
- układanie kabli przyłączeniowych wewnętrznych wzdłuż korytarzy promieniście rozchodzących się od MSE do poszczególnych elektrowni, przy czym w ramach jednego korytarza kable te będą łączyć od 5-u do 6-u elektrowni; ułożenie kabla eksportowego w korytarzach łączących wewnętrzną MSE z miejscami krzyżowania korytarza utworzonego dla kabla eksportowego (pozwolenie na układanie i utrzymanie podmorskich kabli w wyłącznej strefie ekonomicznej dla przedsięwzięcia pn. „Infrastruktura przyłączeniowa zewnętrzna morskiej farmy wiatrowej Bałtyk Środkowy III wydane decyzją nr MFVK/1/13 z dnia 19 lipca 2013 r. sygn.GT7pb/62/14823/decyzja/2013) z granicą MFV BIII określoną przez PSZW, bez krzyżowania się kabla eksportowego z kablami wewnętrznymi farmy;
- pozostawienia niezabudowanego elektrowniami obszaru zlokalizowanego w zachodniopółnocnym narożniku farmy, w taki sposób, aby powstał drożny na całej długości korytarz o szerokości 5 km niezabudowany elektrowniami, przecinający obszary farm MFV Bałtyk Środkowy III i MFV Baltica 2 i MFV Baltica 3 w kierunku SW-NE.

Przy opracowaniu planu wzięto również pod uwagę wynik konsultacji z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa w celu zapewnienia bezpiecznych korytarzy dla przepływających i przelatujących jednostek ratownictwa morskiego.

Jak wskazano w przedłożonym raporcie ooś, ww. plan zagospodarowania MFW BIII może ulegać dalszym uszczegółowieniom i modyfikacjom, w związku ze specyficznymi wymogami dostosowania projektu do wybranych generatorów, do określonych w pełnej kampanii geologicznej warunków geotechnicznych posadowienia w miejscach planowanych lokalizacji elementów farmy, uzgodnień z właściwymi organami i instytucjami projektu budowlanego w tym, ekspertyz technicznych w zakresie bezpieczeństwa morskiego. Jak wskazano w raporcie ooś, kluczowe założenia rozmieszczenia elementów farmy, określone powyżej, zostaną utrzymane.

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia może przebiegać etapowo, z czego pierwszy etap będzie obejmował moc do 720 MW. Realizacja pierwszego etapu planowana jest w latach 2024-2027. Realizacja kolejnych etapów będzie uzależniona od decyzji inwestycyjnych podejmowanych w oparciu o aktualne warunki rynkowe. Łączny czas budowy pierwszego etapu będzie wynosił do 3,5 roku. Czas budowy kolejnych etapów będzie uzależniony od decyzji o ich wielkości (liczba elektrowni) oraz dostępnych technologii i urządzeń do budowy morskich farm wiatrowych.

W toku oceny oddziaływania przeprowadzonej w Raporcie 2015 oceniano możliwość wpływu MFW BIII na gatunki ptaków i ssaków stanowiących przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 znajdujących się w granicach potencjalnych obszarów oddziaływań związanych z realizacją, eksploatacją bądź likwidacją MFW BIII. Ocena właściwa prowadzona była w stosunku do 4 gatunków ptaków tj. alki, lodówki, markaczki i uhli, stanowiących przedmiot ochrony przynajmniej jednego z pobliskich obszarów Natura 2000 (Ostoja Słowińska, Ławica Słupska, Przybrzeżne Wody Bałtyku lub Zatoka Pomorska) oraz 2 gatunki ssaków będące przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Słowińska.

Jak wskazano w przedłożonym raporcie ooś, zmiany proponowane w warunkach Decyzji Środowiskowej nie prowadzą do zmian, w określonych w Decyzji Środowiskowej warunkach służących minimalizacji i łagodzeniu oddziaływań na środowisko. Żadna z proponowanych modyfikacji nie powoduje zwiększenia znaczenia oddziaływania na wyżej wymienione przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 (ale także na żadne inne przedmioty ochrony obszarów Natura 2000), część z nich ma natomiast korzystny wpływ poprzez redukcję oddziaływań lub wprowadzenie rozwiązań, które będą miały dodatkowe działanie łagodzące powstające oddziaływania.

W szczególności należy wskazać, iż:

- a) zmniejszenie ilości elektrowni będzie prowadziło do:
 - skrócenia czasu ekspozycji ssaków na emisję hałasu związanego z palowaniem fundamentów na etapie budowy;
 - zmniejszenia prawdopodobieństwa kolizji ptaków z elektrowniami na etapie eksploatacji;
- b) ograniczenia typów fundamentów stosowanych do posadowienia elektrowni do fundamentów monopolowych lub typu jacket będzie prowadziło do:
 - zmniejszenia powierzchni zniszczonych siedlisk bentosu;
 - zmniejszenia znaczenie oddziaływań związanych z zaburzeniem osadów dennych oraz spowodowanego tym działaniem wzrostu koncentracji zawiesiny w wodzie.

Ponadto należy wskazać, iż proponowane działania łagodzące w postaci pozostawienia niezabudowanego elektrowniami obszaru zlokalizowanego w zachodnio-północnym narożniku farmy, w taki sposób, aby powstał drożny na całej długości korytarz o szerokości 5 km niezabudowany elektrowniami, przecinający obszary farm MFW Bałtyk Środkowy III oraz MFW Baltica 2 i MFW Baltica 3 w kierunku SW-NE będą prowadzić do łagodzenia efektu bariery dla ptaków migrujących, gwarantując przy tym, iż oddziaływania na integralność, spójność i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 poprzez oddziaływania na ptaki migrujące na zimowiska będące przedmiotem ochrony obszaru Ławica Słupska nie będą miały charakteru znaczącego. W ocenie przeprowadzonej w Raporcie 2015 stwierdzono brak znaczących negatywnych oddziaływań na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, natomiast proponowane modyfikacje warunków Decyzji Środowiskowej przyczyniają się do dalszego zmniejszenia oddziaływań związanych z realizacją, eksploatacją i likwidacją MFW BIII. Tym samym proponowane modyfikacje nie spowodują możliwości wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000.

Z uwagi jednak na charakter proponowanych zmian warunków Decyzji Środowiskowej, a w szczególności w wyniku znaczącego zmniejszenia ilości elektrowni tj. do 60 sztuk, w porównaniu do 120 sztuk w przypadku parametrów Przedsięwzięcia zatwierdzonych Decyzją Środowiskową, a także w wyniku ograniczenia dopuszczalnych typów fundamentów do posadowienia elektrowni, należy podkreślić, iż skumulowane oddziaływania z innymi przedsięwzięciami, w tym w szczególności morskimi farmami wiatrowymi ulegają zmniejszeniu w stosunku do zestawu parametrów przedsięwzięcia zatwierdzonych Decyzją Środowiskową. Dodatkowym elementem wpływającym na dalsze łagodzenie oddziaływań skumulowanych jest wprowadzenie rozwiązań gwarantujących zapewnienia wolnego od zabudowy elementami farm wiatrowych korytarza o minimalnej szerokości 5 km pomiędzy infrastrukturą MFW BIII oraz MFW Baltica 2 i Baltica 3. Rozwiązanie to jest spójne i stanowi kontynuację dla korytarza wolnego od zabudowy zaimplementowanego do warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla MFW Baltica – warunek II.3.9 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, znak RDOŚ-Gd-WOO.4211.21.2017.MJ.PW.AJ.37. W konsekwencji proponowane zmiany parametrów Przedsięwzięcia należy uznać za przyczyniające się do łagodzenia oddziaływań skumulowanych realizacji, eksploatacji i likwidacji MFW BIII.

Analizując zasadność zmiany treści punktu IV Decyzji Środowiskowej tut. organ wziął pod uwagę zakres uszczegółowienia parametrów Przedsięwzięcia oraz wyniki dokonanej oceny oddziaływania na środowisko doprecyzowanych parametrów Przedsięwzięcia, i tym samym aktualność przesłanek, które zostały wskazane jako podstawy nałożenia obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny.

Jak wskazano w przedłożonym raporcie ooś, wprowadzone modyfikacje Przedsięwzięcia nie tylko mieszczą się w dotychczas określonych warunkach środowiskowych jego realizacji, ale prowadzą do ograniczenia oddziaływań Przedsięwzięcia poprzez znaczące zmniejszenie liczby elementów infrastruktury składającej się na Przedsięwzięcie, zarówno elektrowni, jak i stacji elektroenergetycznych, ale także do dalszego skonkretyzowania pozostałych parametrów Przedsięwzięcia. W szczególności podkreślić należy, iż typy możliwych do wykorzystania na cele posadowienia elektrowni fundamentów zostały dookreślone tj. monopala oraz typu jacket. Biorąc pod uwagę rozpiętość głębokości dna morskiego w akwenie przeznaczonym pod realizację MFW BIII oraz zróżnicowane warunki geologiczne dna, konieczne jest dopuszczenie stosowania zarówno fundamentów monopolowych, jak i typu jacket. Podkreślić przy tym należy, że przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko uwzględniła oddziaływania technologii

o wpływie dalej idącym tj. fundamentów monopolowych. Zarówno bowiem w przypadku emisji hałasu spowodowanej palowaniem fundamentów, jak i z uwagi na zajęcie dna przez fundament, fundamenty monopalone powodują dalej idące oddziaływania spośród rozważanych we wnioskowanym obecnie wariantcie Przedsięwzięcia rodzajów fundamentów elektrowni wiatrowych. Zaznaczyć przy tym należy, że pozostawienie możliwości stosowania jednego z czterech typów fundamentów w odniesieniu do posadowienia stacji elektroenergetycznej tj. obok fundamentów monopalnych i typu jacket, także fundamentów grawitacyjnych, jak i typu tripod, jest w połączeniu z redukcją ilości stacji elektroenergetycznych z 6 sztuk do jednej, pozbawione znaczenia z punktu widzenia wyników oceny oddziaływania całości MFW BIII na środowisko.

Pośród skonkretyzowanych parametrów Przedsięwzięcia są również te służące określeniu przestrzennego rozmieszczenia poszczególnych elementów infrastruktury MFW BIII, zarówno elementów nadpowierzchniowych, jak i podpowierzchniowych – dotyczy to zarówno elektrowni, stacji elektroenergetycznej, jak i kabli łączących poszczególne elementy MFW BIII. W przedłożonym raporcie sporządzonym na potrzeby zmiany Decyzji Środowiskowej określona została przybliżona lokalizacji stacji elektroenergetycznej, układ kabli łączących poszczególne elementy MFW oraz planowany układ elektrowni w obszarze MFW przeznaczonym pod zabudowę elementami nadwodnymi farmy. Jak wskazano w przedłożonym raporcie oś układ przestrzenny poszczególnych elementów farmy w ramach akwenu przeznaczonego pod realizację MFW nie jest istotny z punktu widzenia wpływu na wielkość i znaczenie oddziaływania. To co ma w tym przypadku istotne znaczenie to ilość elektrowni, która w przypadku proponowanych modyfikacji uległa redukcji o 50% w stosunku od parametrów Przedsięwzięcia zatwierdzonych w Decyzji Środowiskowej.

Analizując kwestie znaczenia dla ptaków korytarzy migracyjnych pomiędzy akwenami przeznaczonymi pod realizację morskich farm wiatrowych różnych inwestorów, a także ich szerokości, w przedłożonym raporcie wskazano, że jako dodatkowe działania łagodzące efekt bariery w trakcie migracji ptaków proponuje się wprowadzenie modyfikacji polegającej na wyłączeniu z zabudowy elektrowniami wiatrowymi północno-zachodniego narożnika akwenu przeznaczonego pod realizację MFW BIII. Rozwiązanie to jest spójne i stanowi kontynuację dla korytarza wolnego od zabudowy zaimplementowanego do warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla MFW Baltica. Dodatkowe działania łagodzące oddziaływania związane z efektem bariery, a polegające na utworzeniu korytarzy wolnych od zabudowy elektrowniami przewidziane są w raporcie o oddziaływaniu na środowisko dla projektu Baltic Power i zakładają one pozostawienie obszaru wolnego od zabudowy elektrowniami pomiędzy MFW Baltic Power i MFW Baltica 3, a wspierającego 5 km korytarz projektowany między obszarami Baltica 2 i Baltica 3 oraz MFW BIII, a ponadto zakładają pozostawienie obszaru wolnego od zabudowy o szerokości 4 km na wschód od obszaru przewidzianego do zabudowy w ramach projektu Baltic Power.

Jak wskazano w przedłożonym raporcie oś, zarówno analizy przeprowadzone na potrzeby raportu oś, jak również dokumentacja przedłożona w toku innych postępowań w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla MFW planowanych na północno-wschodnim stoku Ławicy Słupskiej potwierdzają, że w granicach akwenu przeznaczonego pod realizację MFW BIII nie znajdują się korytarze migracyjne nietoperzy. W wyniku przeprowadzonych analiz uznano, że dalsze badanie wpływu planowanej MFW BIII na migracje nietoperzy jest niecelowe, nie doprowadzi do pozyskania nowej wiedzy, a także nie przyczyni się do określenia innych warunków realizacji, eksploatacji i likwidacji MFW BIII. W związku

z powyższym nie jest zasadne, a nawet możliwe wyznaczenia stref bezpieczeństwa wokół elektrowni oraz określania ich znaczenia dla migracji nietoperzy. W odniesieniu do migracji ptaków natomiast, brak jest przykładów z realizacji MFW z innych krajów, a także żaden z raportów oddziaływania na środowisko sporządzonych dla MFW w polskich obszarach morskich nie potwierdził znaczenia i możliwości wyznaczania stref wokół indywidualnych elektrowni, z uwagi na postrzeganie całości farmy jako bariery na szlaku.

Na potrzeby sporządzenia raportu ooś, przy uwzględnieniu doprecyzowanych parametrów Przedsięwzięcia, ponowiono modelowania oddziaływania hałasu związanego z palowaniem fundamentów. Przeprowadzone modelowania, posłużyły weryfikacji skuteczności proponowanych rozwiązań minimalizujących oddziaływania hałasu. Jak wskazano w przedłożonym raporcie ooś, potwierdzają one skuteczność i wystarczalność proponowanych metod. Równocześnie proponuje się wprowadzenie rozróżnienia parametru określającego skuteczność technicznych rozwiązań minimalizujących oddziaływania hałasu podwodnego w zależności od gatunku wymagającego wprowadzenia przedmiotowych rozwiązań tj. wskazanie osobno wielkości granicznych koniecznych do dochowania na granicy najbliższego obszaru Natura 2000 chroniącego ssaki morskie dla morświna, a osobno dla fok, przy użyciu zindywidualizowanych funkcji ważenia.

Wśród wnioskowanych przez Inwestora zmian, była także zmiana polegająca na dodaniu warunku związanego z koniecznością prowadzenia obserwacji wizualnych obecności ssaków morskich podczas oczyszczania dna morskiego z niewybuchów oraz związanego z koniecznością zastosowania urządzeń płoszących przed rozpoczęciem operacji oczyszczania dna. W ocenie tuż organu z uwagi na trudność obserwacji ssaków morskich w środowisku, a w szczególności morświnów, należy założyć, że osobniki tych gatunków mogą być obecne w obszarze narażonym na skutki detonacji i związku z tym konieczne jest zastosowanie systemu płoszącego ssaki morskie, zapewniającego przemieszczenie się zwierząt na bezpieczny dla poszczególnych gatunków dystans, gdzie nie wystąpi trwale przesunięcie progu słyszenia.

Jak wskazano w raporcie ooś, w przypadku parametrów przedmiotowego przedsięwzięcia po proponowanych modyfikacjach, na potrzeby instalacji elektrowni wiatrowych mogą zostać wykorzystane wyłącznie fundamenty monopalowe oraz typu jacket. Biorąc pod uwagę rozpiętość głębokości dna morskiego w akwenu przeznaczonym pod realizację MFW BIII oraz zróżnicowane warunki geologiczne dna, konieczne jest dopuszczenie stosowania zarówno fundamentów monopalowych, jak i typu jacket. Podkreślić przy tym należy, że przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko uwzględniła oddziaływania technologii o wpływie dalej idącym tj. fundamentów monopalowych. Zaznaczyć przy tym należy, że pozostawienie możliwości stosowania jednego z czterech typów fundamentów w odniesieniu do posadowienia stacji elektroenergetycznej tj. obok fundamentów monopalowych i typu jacket, także fundamentów grawitacyjnych, jak i typu tripod, jest w połączeniu z redukcją ilości stacji elektroenergetycznych z 6 sztuk do jednej, pozbawione znaczenia z punktu widzenia wyników oceny oddziaływania całości MFW BIII na środowisko. Ocena procesu posadowienia wybranych fundamentów przeprowadzona w niniejszym raporcie realizując jedną z wytycznych dla prowadzenia ponownej oceny oddziaływania spośród wskazanych Decyzją Środowiskową.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie tuż organu, zaktualizowane warunki realizacji i eksploatacji Przedsięwzięcia wraz z oceną oddziaływania na środowisko proponowanych zmian warunków Decyzji Środowiskowej oraz nową wiedzą zgromadzoną w zakresie stanu środowiska w polskich obszarach morskich, oraz o oddziaływaniach powodowanych przez MFW, a także konsekwencje rozstrzygnięć, które zapadły w innych postępowaniach w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla projektów MFW, powodują, iż zniknęły przesłanki,

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W GDAŃSKU**

Załącznik nr 1 do decyzji znak
RDOŚ-Gd-WOO.420.41.2022.AM.6

zgodnie z art. 84 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2022 r., poz. 1029 ze zm.)

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa morskiej farmy wiatrowej **MFW Bałtyk Środkowy III** („MFW BIII”), o mocy od 720 MW do 1200 MW. Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie w południowej części Morza Bałtyckiego, w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej, w odległości ok. 23 km na północ od linii brzegowej, na wysokości gminy Łeba (woj. pomorskie). Powierzchnia całkowita **MFW BIII** to ok. 117 km². Współrzędne geograficzne inwestycji przedstawia tabela poniżej:

Tabela 1. Współrzędne geograficzne granic obszaru MFV BIII.

Punkt	WGS 84 DD°MM'SS.sss"	
	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
A	54°56'42,424" N	17°16'57,430" E
B	55°02'35,801" N	17°14'00,653" E
C	55°02'52,125" N	17°14'45,028" E
D	54°59'55,268" N	17°31'37,853" E
E	54°57'24,641" N	17°24'47,597" E
F	54°57'09,443" N	17°22'42,654" E
G	54°57'05,517" N	17°21'25,617" E

MFV BIII będzie składała się z:

- maksymalnie **60** elektrowni wiatrowych („EW”), których podstawowe elementy to fundament, wieża, gondola z generatorem prądu i rotor,
- **1 wewnętrznej morskiej** stacji elektroenergetycznej („MSE”),
- maksymalnie 200 km morskich kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych, łączących EW między sobą oraz grupy EW z wewnętrzną morską stacją elektroenergetyczną.

Inwestor posiada pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń wodnych w polskich obszarach morskich (PSZW) dla przedmiotowego przedsięwzięcia – decyzja Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej nr MFV/2/2012 z dn. 30.03.2012 r.

Pozwolenie to zawiera warunek, że elementy MFW nie mogą być lokalizowane w buforze 500 m od wewnętrznej granicy obszaru przeznaczonego pod realizację farmy. W granicach tak wyznaczonego obszaru muszą zawierać się wszystkie elementy konstrukcyjne farmy, a więc wyznacza ona maksymalny, zewnętrzny zasięg rotora, co dodatkowo ogranicza obszar, w którym mogą być osadzone fundamenty. Wielkość tego ograniczenia jest uzależniona od promienia rotora. Ponadto, w wyniku dokonanej analizy potencjalnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, dokonano dodatkowych ograniczeń w wykorzystaniu obszaru zabudowy MFW z uwagi na możliwość powstania negatywnego oddziaływania inwestycji na ptaki morskie, w toku prac projektowych podjęta została decyzja o pozostawieniu niezabudowanego elektrowniami obszaru zlokalizowanego w zachodnio-północnym narożniku farmy, w taki sposób, aby powstał drożny na całej długości korytarz o szerokości 5 km niezabudowany elektrowniami, przecinający obszary farm MFW Środkowy Bałtyk III oraz MFW Baltica 2 i MFW Baltica 3 w kierunku SW-NE. Biorąc powyższe pod uwagę, powierzchnia całkowita obszaru farmy wynosi ok. 117 km², w tym:

- powierzchnia do zabudowy, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich wydanym dla przedsięwzięcia wynosi ok. 94 km²;
- powierzchnia do zabudowy uwzględniająca wyłączenie części obszaru MFW BIII, na potrzeby utworzenia drożnego korytarza migracyjnego dla ptaków pomiędzy zgrupowaniami elektrowni wiatrowych, należącymi do projektów zlokalizowanych na północnym i północno-wschodnim stoku Ławicy Słupskiej wynosi ok. 88 km².

W skład **MFW BIII** nie wchodzi infrastruktura służąca do przesyłania energii elektrycznej wytworzonej przez farmę na ląd. Do tego celu będzie służyło oddzielne przedsięwzięcie – morska infrastruktura przesyłowa energii elektrycznej („MIP”). Dla przedsięwzięcia została wydana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku decyzja z dnia 12 marca 2019 r. znak: RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2016.KSZ/AJ.29 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie morskiej infrastruktury przesyłowej.

Parametry EW będą zależne od wybranej mocy (im większa moc, tym wymagana wyższa wieża i większa rozpiętość skrzydeł). Podstawowe, brzegowe parametry elektrowni wiatrowych planowanych do instalacji na **MFW BIII** przedstawia poniższa tabela.

Tabela 2. Podstawowe brzegowe parametry techniczne elektrowni wiatrowych w wariantcie wybranym do realizacji

Parametr	Wariant wybrany do realizacji
Maksymalna wysokość całkowita elektrowni n.p.m. [m]	310
Minimalny prześwit pomiędzy dolnym położeniem skrzydła a powierzchnią morza [m]	20
Maksymalna średnica rotora [m]	250
Maksymalna liczba elektrowni [szt.]	60
Maksymalna strefa pojedynczego rotora [m ²]	49 088
Maksymalna łączna strefa rotorów [m ²]	2 945 244
Maksymalna liczba fundamentów infrastruktury towarzyszącej [szt.]	1
Rozważane rodzaje fundamentów elektrowni	Fundamenty: monopolowe i typu jacket (kratownice)
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament elektrowni [m ²]	79
Rozważane rodzaje fundamentów	Fundamenty: monopolowe,

Parametr	Wariant wybrany do realizacji
infrastruktury towarzyszącej	typu tripod, typu jacket (kratownicowe) i grawitacyjne
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament infrastruktury towarzyszącej [m ²]	1 964
Minimalna odległość pomiędzy elektrowniami (licząc od osi poszczególnych konstrukcji) [m]	800
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez wszystkie fundamenty [m ²]	6 676
Maksymalna długość kabli infrastruktury przyłączeniowej wewnętrznej farmy [km]	200

Turbina wiatrowa jest zamontowana na wieży, składającej się z rur stalowych o przeciętnej średnicy ok. 10 m (w zależności od modelu). Podstawowym materiałem konstrukcyjnym skrzydeł są m.in. żywice epoksydowe, poliestrowe, włókno węglowe, włókno szklane, laminaty. Wieże elektrowni zostaną zamocowane na fundamentach, a te z kolei – posadowione na dnie morskim. Obecnie przewiduje się możliwość zastosowania 4 rodzajów fundamentów pod elementy farmy, przy czym w przypadku elektrowni dopuszcza się użycie wyłącznie fundamentów typu monopal lub jacket (fundamentów kratownicowych), natomiast w przypadku stacji elektroenergetycznej oprócz dwóch wymienionych typów możliwe jest również zastosowanie fundamentów typu tripod (trójnogów) oraz fundamentów grawitacyjnych (*gravity based structure – GBS*).

Monopale zbudowane są ze stalowych cylindrów o średnicy 5 – 10 m, które wbijane będą w dno morskie. Mają długość do 120 m. Są obecnie najbardziej popularnymi fundamentami stosowanymi w MFW. W przypadku MFW BIII maksymalna średnica pala w przypadku posadowienia elektrowni na fundamentach typu monopal wynosić będzie 10 m.

Fundament typu jacket jest zbudowany z czterech stalowych nóg połączonych i wzmocnionych przez klamry z rur zamontowanych krzyżowo. Dlatego nazywany jest też fundamentem kratownicowym. Fundamenty te mocowane są do dna za pomocą 4 pali o średnicy 1,8 – 3 m i długości do 70 m.

Konstrukcja tripoda składa się z jednego członu głównego (I stopnia), który stanowi podstawę dla łącznika i wieży, oraz trzech członów II stopnia, stanowiących nogi fundamentów. Nogi tripoda są zaopatrzone w tuleje służące do mocowania pali. Fundamenty te mocowane są do dna za pomocą 3 pali o średnicy do 2,5 m i długości do 60 m.

Fundament grawitacyjny jest konstrukcją żelbetową. Jego koncepcja opiera się na wykorzystaniu dużej masy do utrzymania konstrukcji morskiej stacji elektroenergetycznej. Fundament grawitacyjny składa się z trzonu głównego i podstawy. Podstawa może być stożkowa lub płaska (w kształcie ośmiokąta, sześciokąta, okręgu itp.) i średnicy do 50 m. Fundament grawitacyjny jest wypełniany balastem.

Elektrownie wiatrowe zostaną połączone siecią kabli elektroenergetycznych 33 kV lub 66 kV ze stacją elektroenergetyczną. Planuje się ułożenie do 200 km odcinków kabli wewnątrz farmy. Kable będą zakopywane w dnie morskim, na głębokość do 3 m. Jeśli warunki techniczne nie pozwolą na ich zakopanie, wówczas zostaną **one zabezpieczone przez zabezpieczenia trwałe, zgodnie z § 54 ust. 7 pkt 4 lit. b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie przyjęcia planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. poz. 935) (Załącznik nr 2 do rozporządzenia – Rozstrzygnięcia szczegółowe).**

Energia elektryczna wytworzona przez elektrownie należące do **MFV BIII** będzie przygotowywana na farmie do dalszego przesyłu. W tym celu w granicach farmy zostanie wybudowana **1 wewnętrzna morska stacja elektroenergetyczna (MSE)**. Budowa stacji elektroenergetycznej umożliwi zmniejszenie liczby kabli eksportowych, odprowadzających energię elektryczną z farmy wiatrowej na ląd, powoduje też znaczne zmniejszenie strat na przesyśle.

W ramach MFV BIII będzie wybudowana stacja pełniąca bądź funkcję transformatorową – odbierająca prąd przemienny (*alternate current – AC*) z elektrowni wiatrowych, a następnie zmieniające jego napięcie (33 lub 66 kV) na odpowiednio wyższy poziom, umożliwiając jego dalszy przesył w technologii przemiennoprądowej; bądź stacja łącząca funkcję transformatorową z funkcją przekształtnikową (AC/DC) – przekształcająca prąd przemienny (AC) na prąd stały (*direct current – DC*), umożliwiając jego dalszy przesył w technologii stałoprądowej.

Na obecnym etapie projektu nie podjęto jeszcze decyzji, czy energia będzie przesyłana na ląd w technologii stało- czy przemiennoprądowej.

Infrastruktura służąca do przesyłu energii na ląd (tj. kable eksportowe morskie i lądowe, lądowa stacja elektroenergetyczna i ewentualne dodatkowe MSE) będzie samodzielnym, niezależnym przedsięwzięciem, polegającym na budowie morskiej infrastruktury przesyłowej energii elektrycznej („MIP”), objętym oddzielną procedurą oceny oddziaływania na środowisko.

Morska stacja transformatorowa AC zostanie zbudowana na bazie platformy opartej na fundamentach typu monopal, jacket, tripod bądź grawitacyjny. Na platformie roboczej zostanie zainstalowana niezbędna infrastruktura elektroenergetyczna, a także socjalna.

Typowe wyposażenie MSE AC składa się z następujących elementów: rozdzielnia wewnętrzna, transformatory mocy, rozdzielnice SN i WN, dławiki i kondensatory do kompensacji mocy biernej, transformatory lub agregaty prądotwórcze do zapewnienia zasilania rezerwowego, system uziemienia, centrala instalacji wewnętrznych, urządzenia dystrybucji niskiego napięcia do wyposażenia pomocniczego i ochrony, systemy kontroli i oprzyrządowania, zasilacz bezprzerwowy UPS, urządzenia systemu SCADA, miejsca zakwaterowania załóg serwisowych, pomieszczenia do odpoczynku i pomieszczenia socjalne, magazyn materiałowy, warsztat, przystań dla łodzi, lądowisko dla helikopterów, wyposażenie BHP i awaryjne, w tym generatory Diesla, oświetlenie awaryjne, łódzie ratunkowe.

Morska stacja przekształtnikowa (konwertorowa) AC/DC zostanie wybudowana jako dodatkowa stacja, oprócz opisanych wyżej stacji transformatorowych, w wypadku, gdyby inwestor zdecydował się na zastosowanie przesyłu w technologii stałoprądowej. Może być ona wybudowana jako oddzielny obiekt lub jako dodatkowy element stacji AC, co będzie miało miejsce w przypadku wyboru takiej technologii przesyłu.

Do stacji konwertorowej AC/DC zostanie przesłana energia elektryczna ze stacji transformatorowych AC. Zadaniem stacji będzie zamiana prądu zmiennego (AC) na stały (DC) i ewentualne podniesienie napięcia w celu przygotowania do dalszego jego przesłania na ląd. Stacja przekształtnikowa AC/DC zostanie zbudowana na bazie platformy opartej na fundamencie typu monopal, jacket, tripod bądź grawitacyjnym. Na platformie roboczej zostanie zainstalowana niezbędna infrastruktura elektroenergetyczna, w szczególności urządzenia służące do konwersji prądu przemiennego na stały.

nałożenia obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w toku postępowania w sprawie pozwolenia na budowę dla projektu MFW BIII. W związku z powyższym, tut. organ treścią nn. decyzji przychylił się do wniosku Inwestora, w zakresie rezygnacji z obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Jak wskazano w przedłożonym raporcie ooś, aktualizacja parametrów Przedsięwzięcia nie powoduje wzrostu znaczenia jakiegokolwiek ze zidentyfikowanych oddziaływań związanych z realizacją, eksploatacją bądź likwidacją MFW BIII, przeciwnie w przypadku znacznej części oddziaływań ich znaczenie ulega zmniejszeniu, w części zaś zmniejszeniu istotnemu. Analogicznie sytuacja prezentuje się w odniesieniu do oceny oddziaływań skumulowanych, ponieważ aktualizacja Przedsięwzięcia powoduje bądź to brak zmiany w stosunku do oddziaływań zidentyfikowanych dla Przedsięwzięcia w parametrach zatwierdzonych w Decyzji Środowiskowej lub ich zmniejszenie, to tym samym baza do kumulowania z innymi oddziaływaniami ulega zmniejszeniu lub pozostaje bez zmian. W konsekwencji również oddziaływanie w postaci oddziaływań skumulowanych Przedsięwzięcia w proponowanych zmodyfikowanych parametrach ulegają zmniejszeniu. Brak jest również jakichkolwiek nowych okoliczności, zmian stanu faktycznego, które powodowałyby pojawienie się nowych receptorów oddziaływań lub wiedzy naukowej, która wskazywałaby na większą wrażliwość zidentyfikowanych receptorów na oddziaływanie, których źródłem może być realizacja, eksploatacja lub likwidacja MFW BIII. Tym samym w ocenie tut. organu przedmiotowe przedsięwzięcie w zaktualizowanych parametrach nie powoduje powstania obowiązku prowadzenia oceny oddziaływania na środowisko proponowanej zmiany warunków Decyzji Środowiskowej, w kontekście transgranicznym.

Reasumując, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, zgodnie z wnioskiem Inwestora, w pkt. I nn. decyzji, dokonał zmian w Decyzji Środowiskowej. Wnioskowane zmiany prowadzą, bądź do ograniczenia maksymalnych zakresów warunków określonych w Decyzji Środowiskowej, bądź do ograniczenia zakresu metod realizacji przedsięwzięcia lub rozwiązań technicznych. Tut. organ przychylił się do wszystkich proponowanych przez Inwestora zmian, poza jedną, dotyczącą rezygnacji z wyłączenia turbin zlokalizowanych na trasie zarejestrowanych stad ptaków w okresach migracji, nałożonego w pkt. II.2.a Decyzji Środowiskowej.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska pragnie podkreślić, że nakładając warunek o czasowym zatrzymywaniu turbin w okresie migracji ptaków, tut. organ miał na względzie minimalizację kolizji z przedmiotową inwestycją.

Jak wskazano w raporcie ooś, w wyniku badań ptaków przelatujących nad obszarem MFW BIII odnotowano dużą różnorodność gatunkową ptaków. Oznaczono 97 gatunków (32 gatunki ptaków wodnych i 65 gatunków ptaków lądowych) w okresie wiosennych i 56 gatunków (25 gatunków ptaków wodnych i 31 ptaków lądowych) w okresie jesiennych migracji. Skład gatunkowy obejmował prawie wszystkie gatunki ptaków morskich występujące w rejonie Morza Bałtyckiego i wszystkie główne grupy taksonomiczne ptaków lądowych. Wysoki poziom różnorodności odnotowanych gatunków nie jest zaskakujący, jako że sponad 300 gatunków zamieszkujących ten region, większość stanowią gatunki ptaków migrujących. Biorąc pod uwagę ilość odnotowanych gatunków ptaków, ich stan ochrony oraz wrażliwość na morskie farmy wiatrowe, kilka gatunków migrujących ptaków określono jako najistotniejsze do uwzględnienia w OOS farmy wiatrowej BŚIII, są to: lodówka, uhlą, markaczka, gatunki gęsi, gatunki łabędzi, żuraw, mewa mała, siewka złota i alka, tut. organ nie przychylił się do wniosku dot. zmiany treści przedmiotowego monitoringu.

Mając na uwadze zaistniałe zmiany w parametrach przedmiotowego przedsięwzięcia tut. organ uznał za zasadne dokonanie aktualizacji Charakterystyki przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik nr 1 do decyzji środowiskowej znak RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2015.KP.22 z dnia 07.07.2016 r. Zaktualizowana Charakterystyka przedmiotowego przedsięwzięcia stanowi załącznik nr 1 do nn. decyzji.

W związku z powyższym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku pismem znak RDOŚ-Gd-WOO.420.41.2022.AM.5 z dnia 15.09.2022 r., działając na podstawie art. 10 Kpa zawiadomił strony postępowania o zakończeniu zbierania dowodów w sprawie oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów, ze wskazaniem, że decyzja kończąca przedmiotowe postępowanie zostanie wydana nie wcześniej niż po upływie 7 dni od dnia doręczenia.

W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi bądź wnioski.

W tym stanie należało orzec jak na wstępie.

Decyzja podlega ujawnieniu w publicznie dostępnym wykazie danych.

Tytułem wydania niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową w wysokości 205 zł (załącznik nr 1, cz. I, poz. 45 ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej - Dz. U. 2021 r., poz. 1923 ze zm.).

POUCZENIE

Na podstawie art. 127 § 2 oraz 129 § 1 *K.p.a.*, w związku z art. 127 ust. 3 *u.o.o.ś.* oraz art. 76 ust. 3 *u.p.m.f.w.* od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku, ul. Chmielna 54/57, 80-748 Gdańsk, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 30 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji.

Zgodnie z art. 76 ust. 4 *u.p.m.f.w.* odwołanie od decyzji administracyjnej zawiera zarzuty odnoszące się do decyzji, określa istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazuje dowody uzasadniające to żądanie.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Gdańsku

Radosław Iwiński

Otrzymują:

1. Zarząd MFW Bałtyk III Sp. z o.o., MFW Bałtyk II Sp. z o.o., ul. Krucza 24/26, 00-526 Warszawa
2. aa

Do wiadomości:

1. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni, ul. Chrzanowskiego 10, 81-338 Gdynia
2. Państwowy Graniczny Inspektor Sanitarny w Gdyni, ul. Kontenerowa 69, 81-155 Gdynia

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W GDAŃSKU**

Załącznik nr 1 do decyzji znak
RDOŚ-Gd-WOO.420.41.2022.AM.6
zgodnie z art. 84 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2022 r., poz. 1029 ze zm.)

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa morskiej farmy wiatrowej **MFW Bałtyk Środkowy III** („MFW BIII”), o mocy od 720 MW do 1200 MW. Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie w południowej części Morza Bałtyckiego, w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej, w odległości ok. 23 km na północ od linii brzegowej, na wysokości gminy Łeba (woj. pomorskie). Powierzchnia całkowita **MFW BIII** to ok. 117 km². Współrzędne geograficzne inwestycji przedstawia tabela poniżej:

Tabela 1. Współrzędne geograficzne granic obszaru MFV BIII.

Punkt	WGS 84 DD°MM'SS.sss"	
	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
A	54°56'42,424" N	17°16'57,430" E
B	55°02'35,801" N	17°14'00,653" E
C	55°02'52,125" N	17°14'45,028" E
D	54°59'55,268" N	17°31'37,853" E
E	54°57'24,641" N	17°24'47,597" E
F	54°57'09,443" N	17°22'42,654" E
G	54°57'05,517" N	17°21'25,617" E

MFV BIII będzie składała się z:

- maksymalnie 60 elektrowni wiatrowych („EW”), których podstawowe elementy to fundament, wieża, gondola z generatorem prądu i rotor,
- 1 **wewnętrznej morskiej** stacji elektroenergetycznej („MSE”),
- maksymalnie 200 km morskich kabli elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych, łączących EW między sobą oraz grupy EW z wewnętrzną morską stacją elektroenergetyczną.

Inwestor posiada pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń wodnych w polskich obszarach morskich (PSZW) dla przedmiotowego przedsięwzięcia – decyzja Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej nr MFV/2/2012 z dn. 30.03.2012 r.

Pozwolenie to zawiera warunek, że elementy MFW nie mogą być lokalizowane w buforze 500 m od wewnętrznej granicy obszaru przeznaczonego pod realizację farmy. W granicach tak wyznaczonego obszaru muszą zawierać się wszystkie elementy konstrukcyjne farmy, a więc wyznacza ona maksymalny, zewnętrzny zasięg rotora, co dodatkowo ogranicza obszar, w którym mogą być osadzone fundamenty. Wielkość tego ograniczenia jest uzależniona od promienia rotora. Ponadto, w wyniku dokonanej analizy potencjalnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, dokonano dodatkowych ograniczeń w wykorzystaniu obszaru zabudowy MFW z uwagi na możliwość powstania negatywnego oddziaływania inwestycji na ptaki morskie, w toku prac projektowych podjęta została decyzja o pozostawieniu niezabudowanego elektrowniami obszaru zlokalizowanego w zachodnio-północnym narożniku farmy, w taki sposób, aby powstał drożny na całej długości korytarz o szerokości 5 km niezabudowany elektrowniami, przecinający obszary farm MFW Środkowy Bałtyk III oraz MFW Baltica 2 i MFW Baltica 3 w kierunku SW-NE. Biorąc powyższe pod uwagę, powierzchnia całkowita obszaru farmy wynosi ok. 117 km², w tym:

- powierzchnia do zabudowy, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich wydanym dla przedsięwzięcia wynosi ok. 94 km²;
- powierzchnia do zabudowy uwzględniająca wyłączenie części obszaru MFW BIII, na potrzeby utworzenia drożnego korytarza migracyjnego dla ptaków pomiędzy zgrupowaniami elektrowni wiatrowych, należącymi do projektów zlokalizowanych na północnym i północno-wschodnim stoku Ławicy Słupskiej wynosi ok. 88 km².

W skład **MFW BIII** nie wchodzi infrastruktura służąca do przesyłania energii elektrycznej wytworzonej przez farmę na ląd. Do tego celu będzie służyło oddzielne przedsięwzięcie – morska infrastruktura przesyłowa energii elektrycznej („MIP”). Dla przedsięwzięcia została wydana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku decyzja z dnia 12 marca 2019 r. znak: RDOŚ-Gd-WOO.4211.12.2016.KSZ/AJ.29 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie morskiej infrastruktury przesyłowej.

Parametry EW będą zależne od wybranej mocy (im większa moc, tym wymagana wyższa wieża i większa rozpiętość skrzydeł). Podstawowe, brzegowe parametry elektrowni wiatrowych planowanych do instalacji na **MFW BIII** przedstawia poniższa tabela.

Tabela 2. Podstawowe brzegowe parametry techniczne elektrowni wiatrowych w wariantcie wybranym do realizacji

Parametr	Wariant wybrany do realizacji
Maksymalna wysokość całkowita elektrowni n.p.m. [m]	310
Minimalny prześwit pomiędzy dolnym położeniem skrzydła a powierzchnią morza [m]	20
Maksymalna średnica rotora [m]	250
Maksymalna liczba elektrowni [szt.]	60
Maksymalna strefa pojedynczego rotora [m ²]	49 088
Maksymalna łączna strefa rotorów [m ²]	2 945 244
Maksymalna liczba fundamentów infrastruktury towarzyszącej [szt.]	1
Rozważane rodzaje fundamentów elektrowni	Fundamenty: monopolowe i typu jacket (kratownice)
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament elektrowni [m ²]	79
Rozważane rodzaje fundamentów	Fundamenty: monopolowe,

Parametr	Wariant wybrany do realizacji
infrastruktury towarzyszącej	typu tripod, typu jacket (kratownicowe) i grawitacyjne
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez 1 fundament infrastruktury towarzyszącej [m ²]	1 964
Minimalna odległość pomiędzy elektrowniami (licząc od osi poszczególnych konstrukcji) [m]	800
Maksymalna powierzchnia dna zajęta przez wszystkie fundamenty [m ²]	6 676
Maksymalna długość kabli infrastruktury przyłączeniowej wewnętrznej farmy [km]	200

Turbina wiatrowa jest zamontowana na wieży, składającej się z rur stalowych o przeciętnej średnicy ok. 10 m (w zależności od modelu). Podstawowym materiałem konstrukcyjnym skrzydeł są m.in. żywice epoksydowe, poliestrowe, włókno węglowe, włókno szklane, laminaty. Wieże elektrowni zostaną zamocowane na fundamentach, a te z kolei – posadowione na dnie morskim. Obecnie przewiduje się możliwość zastosowania 4 rodzajów fundamentów pod elementy farmy, przy czym w przypadku elektrowni dopuszcza się użycie wyłącznie fundamentów typu monopal lub jacket (fundamentów kratownicowych), natomiast w przypadku stacji elektroenergetycznej oprócz dwóch wymienionych typów możliwe jest również zastosowanie fundamentów typu tripod (trójnogów) oraz fundamentów grawitacyjnych (*gravity based structure – GBS*).

Monopale zbudowane są ze stalowych cylindrów o średnicy 5 – 10 m, które wbijane będą w dno morskie. Mają długość do 120 m. Są obecnie najbardziej popularnymi fundamentami stosowanymi w MFW. W przypadku MFW BIII maksymalna średnica pala w przypadku posadowienia elektrowni na fundamentach typu monopal wynosić będzie 10 m.

Fundament typu jacket jest zbudowany z czterech stalowych nóg połączonych i wzmocnionych przez klamry z rur zamontowanych krzyżowo. Dlatego nazywany jest też fundamentem kratownicowym. Fundamenty te mocowane są do dna za pomocą 4 pali o średnicy 1,8 – 3 m i długości do 70 m.

Konstrukcja tripoda składa się z jednego członu głównego (I stopnia), który stanowi podstawę dla łącznika i wieży, oraz trzech członów II stopnia, stanowiących nogi fundamentów. Nogi tripoda są zaopatrzone w tuleje służące do mocowania pali. Fundamenty te mocowane są do dna za pomocą 3 pali o średnicy do 2,5 m i długości do 60 m.

Fundament grawitacyjny jest konstrukcją żelbetową. Jego koncepcja opiera się na wykorzystaniu dużej masy do utrzymania konstrukcji morskiej stacji elektroenergetycznej. Fundament grawitacyjny składa się z trzonu głównego i podstawy. Podstawa może być stożkowa lub płaska (w kształcie ośmiokąta, sześciokąta, okręgu itp.) i średnicy do 50 m. Fundament grawitacyjny jest wypełniany balastem.

Elektrownie wiatrowe zostaną połączone siecią kabli elektroenergetycznych 33 kV lub 66 kV ze stacją elektroenergetyczną. Planuje się ułożenie do 200 km odcinków kabli wewnątrz farmy. Kable będą zakopywane w dnie morskim, na głębokość do 3 m. Jeśli warunki techniczne nie pozwolą na ich zakopanie, wówczas zostaną **one zabezpieczone przez zabezpieczenia trwałe, zgodnie z § 54 ust. 7 pkt 4 lit. b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie przyjęcia planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. poz. 935) (Załącznik nr 2 do rozporządzenia – Rozstrzygnięcia szczegółowe).**

Energia elektryczna wytworzona przez elektrownie należące do **MFW BIII** będzie przygotowywana na farmie do dalszego przesyłu. W tym celu w granicach farmy zostanie wybudowana **1 wewnętrzna morska stacja elektroenergetyczna (MSE)**. Budowa stacji elektroenergetycznej umożliwi zmniejszenie liczby kabli eksportowych, odprowadzających energię elektryczną z farmy wiatrowej na ląd, powoduje też znaczne zmniejszenie strat na przesyśle.

W ramach MFW BIII będzie wybudowana stacja pełniąca bądź funkcję transformatorową – odbierająca prąd przemienny (*alternate current* – AC) z elektrowni wiatrowych, a następnie zmieniające jego napięcie (33 lub 66 kV) na odpowiednio wyższy poziom, umożliwiając jego dalszy przesył w technologii przemiennoprądowej; bądź stacja łącząca funkcję transformatorową z funkcją przekształtnikową (AC/DC) – przekształcająca prąd przemienny (AC) na prąd stały (*direct current* – DC), umożliwiając jego dalszy przesył w technologii stałoprądowej.

Na obecnym etapie projektu nie podjęto jeszcze decyzji, czy energia będzie przesyłana na ląd w technologii stało- czy przemiennoprądowej.

Infrastruktura służąca do przesyłu energii na ląd (tj. kable eksportowe morskie i lądowe, lądowa stacja elektroenergetyczna i ewentualne dodatkowe MSE) będzie samodzielnym, niezależnym przedsięwzięciem, polegającym na budowie morskiej infrastruktury przesyłowej energii elektrycznej („MIP”), objętym oddzielną procedurą oceny oddziaływania na środowisko.

Morska stacja transformatorowa AC zostanie zbudowana na bazie platformy opartej na fundamentach typu monopal, jacket, tripod bądź grawitacyjny. Na platformie roboczej zostanie zainstalowana niezbędna infrastruktura elektroenergetyczna, a także socjalna.

Typowe wyposażenie MSE AC składa się z następujących elementów: rozdzielnia wewnętrzna, transformatory mocy, rozdzielnice SN i WN, dławiki i kondensatory do kompensacji mocy biernej, transformatory lub agregaty prądotwórcze do zapewnienia zasilania rezerwowego, system uziemienia, centrala instalacji wewnętrznych, urządzenia dystrybucji niskiego napięcia do wyposażenia pomocniczego i ochrony, systemy kontroli i oprzyrządowania, zasilacz bezprzerwowy UPS, urządzenia systemu SCADA, miejsca zakwaterowania załóg serwisowych, pomieszczenia do odpoczynku i pomieszczenia socjalne, magazyn materiałowy, warsztat, przystań dla łodzi, lądowisko dla helikopterów, wyposażenie BHP i awaryjne, w tym generatory Diesla, oświetlenie awaryjne, łodzie ratunkowe.

Morska stacja przekształtnikowa (konwertorowa) AC/DC zostanie wybudowana jako dodatkowa stacja, oprócz opisanych wyżej stacji transformatorowych, w wypadku, gdyby inwestor zdecydował się na zastosowanie przesyłu w technologii stałoprądowej. Może być ona wybudowana jako oddzielny obiekt lub jako dodatkowy element stacji AC, co będzie miało miejsce w przypadku wyboru takiej technologii przesyłu.

Do stacji konwertorowej AC/DC zostanie przesłana energia elektryczna ze stacji transformatorowych AC. Zadaniem stacji będzie zamiana prądu zmiennego (AC) na stały (DC) i ewentualne podniesienie napięcia w celu przygotowania do dalszego jego przesłania na ląd. Stacja przekształtnikowa AC/DC zostanie zbudowana na bazie platformy opartej na fundamencie typu monopal, jacket, tripod bądź grawitacyjnym. Na platformie roboczej zostanie zainstalowana niezbędna infrastruktura elektroenergetyczna, w szczególności urządzenia służące do konwersji prądu przemiennego na stały.

Wśród głównych elementów stacji przekształtnikowej wymienia się: transformatory przekształtnikowe, tyrystory przekształtnikowe, filtry harmonicznych, baterie kondensatorów, dławiki do kompensacji mocy biernej, pompownię zewnętrzną (system chłodzenia).

Realizacja Przedsięwzięcia może przebiegać etapowo, z czego pierwszy etap będzie obejmował moc w przedziale 600-720 MW. Realizacja pierwszego etapu planowana jest w latach 2024-2027. Realizacja kolejnych etapów będzie uzależniona od decyzji inwestycyjnych podejmowanych w oparciu o aktualne warunki rynkowe. Łączny czas budowy pierwszego etapu będzie wynosił do 3,5 roku. Czas budowy kolejnych etapów będzie uzależniony od decyzji o ich wielkości (liczba elektrowni) oraz dostępnych technologii i urządzeń do budowy morskich farm wiatrowych.

Ponieważ przemysł morskiej energetyki wiatrowej rozwija się bardzo dynamicznie i co rok pojawiają się nowe modele EW i pozostałych urządzeń, w projekcie mogą więc zostać zastosowane modele elektrowni, które nie są obecnie dostępne na rynku. Z powyższych względów ocena oddziaływania na środowisko została wykonana na podstawie obwiedni parametrów technicznych, która określała najdalej idące scenariusze oddziaływań na środowisko poszczególnych rozwiązań technologicznych. Także ostateczne parametry techniczne poszczególnych urządzeń farmy nie mogą zostać określone na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tylko dopiero w pozwoleniu na budowę. Niemniej organ odpowiedzialny za jego wydanie, związany będzie zapisami niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Gdańsku

Radosław Iwiński

